

ROZHODČÍ SOUD

při Hospodářské komoře České republiky
a Agrární komoře České republiky

Rsp 1327/12

ROZHODČÍ NÁLEZ

Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky
a Agrární komoře České republiky

VE SPORU

žalobce:

ŠKODA TRANSPORTATION a.s., IČ 62623753, Borská 2922/32, 301 00 Plzeň – Jižní Předměstí

Právně zastoupen Mgr. Radkem Pokorným, advokátem advokátní kanceláře Pokorný, Wagner & partneři s.r.o., se sídlem Karolíny Světlé 301/8, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

České dráhy a.s., IČ 70994226, Nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1

Právně zastoupen JUDr. Karlem Muzikářem, LL.M. (C.J.), advokátem advokátní kanceláře Weil, Gotshal & Manges s.r.o., se sídlem Křížovnické náměstí 193/2, 110 00 Praha 1

**O žalobě na zaplacení 1.433.130.528,85 Kč s přísl.
a protižalobě na zaplacení 991.752.680 Kč s přísl.**

u z n a l i na základě většinového rozhodnutí

JUDr. Jakub Chytil

jako předseda rozhodčího senátu

Mgr. Milan Polák

JUDr. Josef Vrabec

jako rozhodci

t a k t o p r á v e m :

Žalovaný je povinen zaplatit Žalobci do tří dnů od data doručení tohoto rozhodčího nálezů Žalovanému částku ve výši 208.314.480 Kč spolu s úrokem z prodlení (i) z částky 32.112.000 Kč, který ročně odpovídá výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou zvýšené o sedm procentních bodů, platné vždy pro první den příslušného kalendářního pololetí, ve kterém trvalo prodlení žalovaného, za období od 3.5.2010 včetně do zaplacení, (ii) z částky 32.112.000 Kč, který ročně odpovídá výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou zvýšené o sedm procentních bodů, platné vždy pro první den příslušného kalendářního pololetí, ve kterém trvalo prodlení žalovaného, za období od 27.5.2010 včetně do zaplacení, (iii) z částky 56.196.000 Kč, který ročně odpovídá výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou zvýšené o sedm procentních bodů, platné vždy pro první den příslušného kalendářního pololetí, ve kterém trvalo prodlení žalovaného, za období od 23.4.2010 včetně do zaplacení, (iv) z částky 56.196.000 Kč, který ročně odpovídá výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou zvýšené o sedm procentních bodů, platné vždy pro první den příslušného kalendářního pololetí, ve kterém trvalo prodlení žalovaného, za období od 25.5.2010 včetně do zaplacení, (v) z částky 31.698.480 Kč, který ročně odpovídá výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou zvýšené o sedm procentních bodů, platné vždy pro první den příslušného kalendářního pololetí, ve kterém trvalo prodlení Žalovaného, za období od 15.6.2010 včetně do zaplacení.

I.b V rozsahu, v jakém se Žalobce domáhal, aby Žalovanému bylo uloženo zaplatit mu úrok z prodlení (i) z částky 32.112.000 Kč, který ročně odpovídá výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou zvýšené o sedm procentních bodů, platné vždy pro první den příslušného kalendářního pololetí, ve kterém trvalo prodlení žalovaného, za 2.5.2010, (ii) z částky 56.196.000 Kč, který ročně odpovídá výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou zvýšené o sedm procentních bodů, platné vždy pro první den příslušného kalendářního pololetí, ve kterém trvalo prodlení žalovaného, za období od 23.5.2010 do 24.5.2010 včetně, z částky 31.698.480 Kč, který ročně odpovídá výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou zvýšené o sedm procentních bodů, platné vždy pro první den příslušného kalendářního pololetí, ve kterém trvalo prodlení Žalovaného, za období od 13.6.2010 do 14.6.2010 včetně, se žaloba zamítá.

II.a Žalovaný je povinen zaplatit Žalobci do tří dnů od data doručení tohoto rozhodčího nálezů Žalovanému úroky z prodlení v zákonné výši, konkrétně z částky 31.844.400 Kč za 30.4.2009 ve výši 8.070,16 Kč, z částky 31.844.400 Kč od 28.5.2009 do 20.7.2009 ve výši 422.701,69 Kč, z částky 31.844.400 Kč od 25.6.2009 do 22.9.2009 ve výši 671.349,75 Kč, z částky 31.844.400 Kč od 24.7.2009 do 24.9.2009 ve výši 467.196,61 Kč, z částky 31.844.400 Kč od 10.10.2009 do 16.11.2009 ve výši 281.801,13 Kč, z částky 31.844.400 Kč od 6.11.2009 do 27.11.2009 ve výši 163.148,02 Kč, z částky 55.727.700 Kč od 26.11.2009 do 22.12.2009 ve výši 350.397,46 Kč, z částky 31.844.400 Kč od 4.12.2009 do 23.12.2009 ve výši 148.316,38 Kč, z částky 55.727.700 Kč od 22.12.2009 do 13.1.2010 ve výši 290.089,40 Kč, z částky 31.844.400 Kč od 29.12.2009 do 27.1.2010 ve výši 210.696,51 Kč, z částky 55.727.700 Kč od 15.1.2010 do 12.2.2010 ve výši 354.214,42 Kč, z částky 31.844.400 Kč od 19.1.2010 do 17.2.2010 ve výši 209.387,84 Kč, z částky 55.727.700 Kč od 29.1.2010 do 24.2.2010 ve výši 329.785,84 Kč, z částky 32.112.000

Kč od 19.2.2010 do 17.3.2010 ve výši 190.032,66 Kč, z částky 32.112.000 Kč od 13.3.2010 do 8.4.2010 ve výši 190.032,66 Kč, z částky 56.196.000 Kč od 23.3.2010 do 30.4.2010 ve výši 480.360,33 Kč, z částky 32.112.000 Kč od 8.4.2010 do 5.5.2010 ve výši 197.070,9 Kč, z částky 24.497.520 Kč od 15.6.2010 do 8.7.2010 ve výši 127.856,94 Kč, z částky 32.112.000 Kč od 29.6.2010 do 21.7.2010 ve výši 157.699,18 Kč, z částky 56.196.000 Kč od 29.6.2010 do 28.7.2010 ve výši 359.115,53 Kč, z částky 32.112.000 Kč od 30.7.2010 do 25.8.2010 ve výši 184.094,14 Kč, z částky 56.196.000 Kč od 3.8.2010 do 25.8.2010 ve výši 274.436,63 Kč, z částky 32.112.000 Kč od 17.8.2010 do 8.9.2010 ve výši 156.820,93 Kč, z částky 56.196.000 Kč od 19.10.2010 do 18.11.2010 ve výši 369.892,85 Kč, z částky 56.196.000 Kč od 12.11.2010 do 1.12.2010 ve výši 238.640,55 Kč, z částky 56.196.000 Kč od 26.11.2010 do 15.12.2010 ve výši 238.640,55 Kč, z částky 56.196.000 Kč od 28.12.2010 do 12.1.2011 ve výši 190.912,44 Kč, z částky 56.196.000 Kč od 21.1.2011 do 11.2.2011 ve výši 262.504,60 Kč, 56.196.000 Kč od 29.1.2011 do 16.2.2011 ve výši 226.708,52 Kč, z částky 56.196.000 Kč za 23.8.2011 ve výši 11.932,03 Kč.

b V rozsahu, v jakém se Žalobce domáhal, aby Žalovanému bylo uloženo zaplatit mu úroky z prodlení v zákonné výši, konkrétně z částky 55.727.700 Kč od 15.12.2008 do 21.1.2009 ve výši 558.467,98 Kč, z částky 55.727.700 Kč od 20.12.2009 do 21.12.2009 ve výši 24.428,58 Kč, z částky 31.844.400 Kč za 28.12.2009 ve výši 7.415,82 Kč, z částky 31.844.400 Kč za 18.1.2010 ve výši 6.979,59 Kč, z částky 56.196.000 Kč za 22.3.2010 ve výši 12.316,93 Kč, z částky 24.497.520 Kč od 13.6.2010 do 14.6.2010 ve výši 10.403,06 Kč, z částky 32.112.000 Kč od 27.6.2010 do 28.6.2010 ve výši 13.638,14 Kč, z částky 56.196.000 Kč za 28.6.2010 ve výši 11.932,03 Kč, z částky 56.196.000 Kč za 2.8.2010 ve výši 11.932,03 Kč, z částky 32.112.000 Kč za 16.8.2010 ve výši 6.818,3 Kč, z částky 56.196.000 Kč za 18.10.2010 ve výši 11.932,03 Kč, z částky 56.196.000 Kč za 27.12.2010 ve výši 11.932,03 Kč, z částky 56.196.000 Kč od 2.7.2011 do 4.7.2011 ve výši 23.864,05 Kč, z částky 56.196.000 Kč za 22.8.2011 ve výši 11.932,03 Kč se žaloba zamítá.

III. V rozsahu, v jakém se Žalobce domáhal, aby Žalovanému bylo uloženo zaplatit mu částku ve výši 294.248.000 Kč spolu s úrokem z prodlení z částky 243.690.000 Kč, který odpovídá ročně výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů, za období od 22.4.2014 včetně do zaplacení, a s úrokem z prodlení z částky 50.558.000 Kč, který odpovídá ročně výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů, za období od 18.3.2015 včetně do zaplacení se žaloba zamítá.

IV. Žalovaný je povinen zaplatit Žalobci do tří dnů od data doručení tohoto rozhodčího nálezu Žalovanému částku ve výši 161.898.000 Kč spolu s úrokem z prodlení, který odpovídá ročně výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů, za období od 23.6.2015 včetně do zaplacení.

V. V rozsahu, v jakém se Žalobce domáhal, aby Žalovanému bylo uloženo zaplatit mu do tří dnů od data doručení tohoto rozhodčího nálezu částku ve výši 760.327.256 Kč spolu s úrokem z prodlení, který odpovídá ročně výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou pro první

len kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů, za období od 23.6.2015 včetně do zaplacení se žaloba zamítá.

V rozsahu, v jakém se Žalobce domáhal, aby Žalovanému bylo uloženo zaplatit mu částku ve výši 93.163,61 Kč, se žaloba zamítá.

Protižaloba Žalovaného, kterou se Žalovaný po Žalobci domáhal vydání tzv. Ekvivalentů Průkazu způsobilosti umožňujících provoz každé z Lokomotiv v souladu se smlouvou č. DOP/ŽVÚ/002/04 Sml. ze dne 9.4.2004 ve znění dodatků č. 1 až 6 na celostátních a regionálních tratích na území Rakouské republiky (ÖBB) a Spolkové republiky Německo (DB), se zamítá.

Protižaloba Žalovaného, kterou se Žalovaný po Žalobci domáhal zaplacení částky ve výši 660.800.000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z částky 30.771.560 Kč od 29.6.2010 včetně do zaplacení, a to ročně ve výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou platné pro první den každého příslušného kalendářního pololetí, v němž trvalo prodlení žalobce, zvýšené o sedm procentních bodů, z částky 177.542.920 Kč od 29.6.2010 včetně do 4.5.2012 včetně, a to ročně ve výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou platné pro první den každého příslušného kalendářního pololetí, v němž trvalo prodlení žalobce, zvýšené o sedm procentních bodů, tj. ve výši 25.473.046,53 Kč, z částky 495.602.840 Kč od 16.4.2012 včetně do zaplacení, a to ročně ve výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů, z částky 30.771.560 Kč od 16.4.2012 včetně do 4.5.2012 včetně, a to ročně ve výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů, tj. ve výši 123.800,88 Kč, z částky 134.425.600 Kč ode dne následujícího po dni doručení protižaloby ze dne 27.9.2012 žalobci (včetně) do zaplacení, a to ročně ve výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů, se zamítá.

IX. Protižaloba Žalovaného, kterou se Žalovaný po Žalobci domáhal zaplacení částky ve výši 244.912.680 Kč, spolu se zákonným úrokem z prodlení ode dne následujícího po dni doručení protižaloby ze dne 17.9.2014 žalobci (včetně) do zaplacení, odpovídající ročně výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů, se zamítá.

X. Protižaloba Žalovaného, kterou se Žalovaný po Žalobci domáhal zaplacení částky 32.520.000 Kč, spolu se zákonným úrokem z prodlení ode dne následujícího po dni doručení protižaloby ze dne 11.6.2015 žalobci (včetně) do zaplacení, odpovídající ročně výši REPO sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů, se zamítá.

XI. Náklady rozhodčího řízení, včetně poplatku za rozhodčí řízení a vlastních výloh, jsou povinny nést strany ze svého.

Rozhodčí soud nahrazuje vůli Žalovaného přijmout návrh žalobce uzavřít dodatek ke kupní smlouvě č. DOP/ŽVÚ/002/04/Sml v tomto znění:

Dodatek č. 7 ke Kupní smlouvě č. DOP/ŽVÚ/002/04/Sml

na dodávku 20 ks elektrických třísystémových lokomotiv,
navržené dle § 409 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění
mezi těmito smluvními stranami:

Kupující: České dráhy, a.s., se sídlem: Nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1, IČO:
94 226, DIČ: CZ70994226, zapsána v obchodním rejstříku vedeném u Městského soudu
Prahy, oddíl B, vložka 8039

Prodávající: ŠKODA TRANSPORTATION a.s., se sídlem Emila Škody 2922/1, Jižní
městí, 301 00 Plzeň, IČO: 626 23 753, DIČ: CZ62623753, zapsaná v obchodním
rejstříku vedeném u Krajského soudu v Plzni, oddíl B, vložka 1491.

Preamble

Vzhledem k tomu, že míra inflace vyjádřená přírůstkem průměrného indexu spotřebitelských
cen vyhlášená Českým statistickým úřadem překročila ke dni 31.12.2013 pět (5)
procentních bodů ve srovnání s mírou inflace k 31.12.2003, dochází k navýšení kupní ceny
sjednané kupní smlouvou č. DOP/ŽVÚ/002/04/Sml (dále jen „Smlouva“) o takto vypočtený
rozdíl. Smluvní strany proto doplňují výše uvedenou Smlouvu a uzavírají k ní tento smluvní
dodatek (dále jen „Dodatek“).

I.

Předmět Dodatku

1. Kupní cena za dodávku 1 kusu Lokomotivy bez DPH se v souladu s inflační doložkou
obsaženou v čl. IV odst. 2 Smlouvy navyšuje o 31.418.482 Kč (slovy: třicet jeden milion
čtyři sta osmnáct tisíc čtyři sta osmdesát dvě koruny české) a upravuje se tedy tak, že činí
165.218.482 Kč (slovy: jedno sto šedesát pět milionů dvě stě osmnáct tisíc čtyři sta
osmdesát dvě koruny české).
2. Kupní cena za dodávku 20 kusů Lokomotiv bez DPH se v souladu s inflační doložkou
obsaženou v čl. IV odst. 2 Smlouvy navyšuje o 628.369.633 Kč (slovy: šest set dvacet
osm milionů tři sta šedesát devět tisíc šest set třicet tři korun českých) a upravuje se tedy
tak, že činí 3.304.369.633 Kč (slovy: tři miliardy tři sta čtyři miliony tři sta šedesát devět
tisíc šest set třicet tři korun českých).

II.

Závěrečná ustanovení

1. Ostatní práva a povinnosti podle Smlouvy neupravená tímto Dodatkem zůstávají
nedotčena a nezměněna. Žádné ustanovení tohoto Dodatku nelze vykládat tak, že by se
kterákoliv ze Smluvních stran vzdávala jakéhokoliv ze svých existujících nároků nebo
práv vyplývajících ze Smlouvy nebo uznávala jakýkoliv nárok druhé Smluvní strany,
s výjimkou nároků výslovně upravených tímto Dodatkem.
2. Tento Dodatek nabývá platnosti a účinnosti dnem vydání tohoto rozhodčího nálezu
Rozhodčím soudem.

my začínající velkými písmeny, jež nejsou v tomto Dodatku samostatně definovány, mají stejný význam jako identické pojmy definované Smlouvou.

Tento rozhodčí nález je konečný a závazný, doručením oběma stranám nabývá účinku pravomocného soudního rozsudku a je soudně vykonatelný (§ 28 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, v platném znění).

O d ů v o d n ě n í :

- I. Časový přehled událostí a podání (odstavce 1 - 80)
- II. Základ sporu a přehled sporných otázek (odstavce 81 - 88)
- III. Ústní jednání (odstavce 89 - 102)
- IV. Skutkový stav (odstavce 103 - 116)
- V. Sporné otázky, odůvodnění rozhodnutí (odstavce 117 - 218)
 - A. Okamžik nabytí účinnosti Kupní smlouvy (odstavce 125 - 127)
 - B. Nemožnost odepření plnění ze strany Žalovaného (odstavce 128 - 133)
 - C. Nárok Žalobce na dosud nezaplacené části kupní ceny s přísl. (odstavce 134 - 148)
 - D. Nárok Žalovaného na smluvní pokuty (odstavce 149 - 161)
 - E. Nedostatky Lokomotiv mimo okolnosti vylučující odpovědnost (odstavce 162 - 168)
 - F. Bezodůvodné obohacení na straně Žalovaného (odstavce 169 - 184)
 - G. Navýšení kupní ceny dle inflační doložky (odstavce 185 - 198)
 - H. Dodání Ekvivalentů průkazů způsobilosti (odstavce 199 - 218)
- VI. Náklady řízení (odstavce 219 - 223)
- VII. Právní moc a vykonatelnost (odstavec 224)

I. Časový přehled událostí a podání

- 1. Dne 29.6.2012 doručil Žalobce rozhodčímu soudu žalobu (dále jen „**Žaloba**“) o zaplacení 216.564.109,24 Kč a úroků z prodlení z částky 208.314.480 Kč na základě kupní smlouvy ze dne 9.4.2004 (dále jen „**Kupní smlouva**“). Žalobce zároveň jmenoval rozhodcem Mgr. Milana Poláka.
- 2. Dne 16.7.2012 Žalobce Žalobu doplnil.
- 3. Dne 3.8.2012 doručil Žalovaný rozhodčímu soudu sdělení o neuznání Žalobcova nároku a stručné vyjádření, jímž současně jmenoval rozhodcem JUDr. Josefa Vrabce
- 4. Dne 17.8.2012 doručil Žalovaný rozhodčímu soudu doplnění své Žalobní odpovědi.

Dne 27.9.2012 doručil Žalovaný rozhodčímu soudu protižalobu Žalovaného na zaplacení částky 660.800.000 Kč s příslušenstvím (dále jen „**Protižaloba**“).

Stranami jmenovaní rozhodci zvolili do funkce předsedy rozhodčího senátu JUDr. Jakuba Chytila, který tuto funkci, stejně jako oba spolurozhodci, přijal. Tím byl řádně ustanoven Rozhodčí senát.

Dne 17.10.2012 předložili právní zástupci stran společný návrh harmonogramu procesního postupu v rozhodčím řízení.

Dne 20.11.2012 proběhlo první ústní jednání ve věci.

9. Dne 7.12.2012 doručil Žalobce rozhodčímu soudu své souhrnné vyjádření k nárokům uplatněným Žalobou, Žalobní odpovědi i jejím doplněním, jakož i k Protižalobě.
10. Dne 25.1.2013 doručil Žalovaný rozhodčímu soudu svou reakci na vyjádření Žalobce ze 7.12.2012.
11. Dne 28.2.2013 Žalovaný své vyjádření ze dne 25.1.2013 doplnil.
12. Dne 8.3.2013 doručil Žalobce rozhodčímu soudu své další komplexní vyjádření ve věci.
13. Dne 17.4.2013 doplnil Žalobce další důkazy ke svým tvrzením.
14. Dne 19.4.2013 předložil Žalovaný rozhodčímu soudu svou reakci na vyjádření Žalobce ze dne 8.3.2013.
15. Dne 2.5.2013 doručil Žalobce rozhodčímu soudu svou žádost o předložení příloh Žalovaného v českém jazyce.
16. Dne 23.5.2013 předložil Žalobce návrh výslechu svědků Žalobce a doplnil další důkazy.
17. Dne 11.6.2013 doručil Žalovaný rozhodčímu soudu expertní právní stanovisko Dr. Klaus-Petera Langenkampa a Dr. George Jastera ze dne 3.6.2013.
18. Dne 28.6.2013 doručil Žalovaný rozhodčímu soudu expertní právní stanovisko Mgr. Ing. Dušana Uhra a JUDr. Jana Studničky.
19. Dne 4.7.2013 doplnil Žalovaný své podání ze dne 10.6.2013 doručené rozhodčímu soudu dne 11.6.2013.
20. Dne 24.7.2013 doplnil Žalovaný rozhodčímu soudu své další vyjádření.
21. Dne 25.9.2013 předložil Žalobce rozhodčímu soudu své další doplnění důkazů v rozhodčím řízení.
22. Dne 14.1.2014 doručil Žalovaný rozhodčímu soudu sdělení o postupu v jednání stran o smírném vyřešení sporu.
23. Dne 23.1.2014 doručil Žalobce rozhodčímu soudu sdělení o postupu v jednání stran o smírném vyřešení sporu.
24. Dne 28.2.2014 doručil Žalobce rozhodčímu soudu vyjádření Žalobce zejména k vyjádření Žalovaného z 19.4.2013 a vyjádření Žalovaného z 24.7.2013 jakož i souhrnné označení svědků Žalobce k výslechu.

Dne 7.7.2014 rozšířil Žalobce svou Žalobu o nárok na nahrazení projevu vůle k uzavření inflačního dodatku Kupní smlouvy (navýšení kupní ceny o 628.369.633 Kč) a o nárok na vydání bezdůvodného obohacení ve výši 243.690.000 Kč s příslušenstvím („**Rozšíření Žaloby**“).

Dne 28.7.2014 se Žalobce vyjádřil k výzvě rozhodčího soudu ze dne 15.7.2014.

7. Dne 5.8.2014 připustil Rozhodčí senát usnesením rozšíření Žaloby ze dne 7.7.2014 o nárok na plnění spočívající v úhradě částky 243.690.000 Kč a dále o nárok na nahrazení projevu vůle spočívající v povinnosti uzavřít dodatek v souvislosti s inflační doložkou dle č. IV. 2. kupní smlouvy ve výši 628.369.633 Kč.
28. Dne 14.8.2014 předložil Žalovaný rozhodčímu soudu vyjádření Žalovaného k Rozšíření Žaloby ze dne 7.7.2014 včetně námítky nedostatku pravomoci k projednání Žalobcem vzneseného nároku na vydání bezdůvodného obohacení.
29. Dne 29.8.2014 doručil Žalobce rozhodčímu soudu své vyjádření k námitce nedostatku pravomoci rozhodčího soudu vznesené ve vyjádření Žalovaného ze dne 14.8.2014.
30. Dne 17.9.2014 předložil Žalovaný rozhodčímu soudu protižalobu Žalovaného na zaplacení částky 244.912.680 Kč s příslušenstvím a na dodání ekvivalentů průkazů způsobilosti. Téhož dne předložil Žalovaný také doplňující expertní právní stanovisko Dr. Klaus-Petera Langenkampa a Dr. Bastiana Hammerschmidta ze dne 15.9.2014 („**Rozšíření Protižaloby 1**“).
31. Dne 18.9.2014 předložil Žalovaný rozhodčímu soudu svědecká prohlášení Ing. Rostislava Nováka a Ing. Jiřího Konečného.
32. Dne 18.9.2014 předložil Žalobce rozhodčímu soudu souhrnné podání Žalobce před jednáním ve věci, včetně vyjádření k problematice výsledku svědků a předložení důkazu a souhrnného vyjádření Žalobce včetně vyjádření ohledně jeho nových nároků.
33. Dne 19.9.2014 proběhlo druhé ústní jednání ve věci.
34. Dne 19.9.2014 rozhodčí soud usnesením zamítl námitku nedostatku pravomoci k projednání domnělého nároku Žalobce na vydání bezdůvodného obohacení uplatněnou Žalovaným dne 14.8.2014.
35. Dne 25.9.2014 připustil Rozhodčí senát usnesením rozšíření protižaloby ze dne 17.9.2014 o 244.912.680 Kč z titulu smluvní pokuty za prodlení Žalobce s dodávkou lokomotiv dodání průkazu způsobilosti a ekvivalentů průkazu způsobilosti za období od 22.9.2012 do 18.9.2014 a dále v částce 53.520.000 Kč za dodání průkazu způsobilosti a ekvivalentů průkazu způsobilosti za Rakousko a Německo.
36. Dne 3.10.2014 proběhlo třetí ústní jednání ve věci.
37. Dne 17.10.2014 proběhlo čtvrté ústní jednání ve věci.
38. Dne 24.10.2014 proběhlo páté ústní jednání ve věci.
39. Dne 10.11.2014 proběhlo šesté ústní jednání ve věci.
40. Dne 1.12.2014 předložil Žalobce rozhodčímu soudu vyjádření Žalobce k protižalobě Žalovaného ze dne 17.9.2014.

Téhož dne, 1.12.2014, předložil Žalovaný rozhodčímu soudu vyjádření Žalovaného k jednání nařízenému na 16.12.2014.

Dne 12.12.2014 předložil Žalobce rozhodčímu soudu vyjádření Žalobce k vyjádření Žalovaného ze dne 1.12.2014.

3. Dne 16.12.2014 proběhlo sedmé ústní jednání ve věci.
4. Dne 21.1.2015 proběhlo osmé ústní jednání ve věci.
45. Dne 21.1.2015 nahradil Rozhodčí senát předešlé usnesení o rozšíření protižaloby tak, že připustil rozšíření protižaloby ze dne 17.9.2014 o nárok na plnění spočívající v úhradě částky 244.912.680 Kč s příslušenstvím a o nárok na dodání ekvivalentů průkazu způsobilosti umožňujících provoz každé z lokomotiv na celostátních a regionálních tratích na území Rakouské republiky (ÖBB) a Spolkové republiky Německo ve smyslu kupní smlouvy ze dne 9.4.2004 ve znění dodatků.
46. Dne 2.2.2015 předložil Žalobce rozhodčímu soudu své vyjádření k provádění důkazů.
47. Dne 3.2.2015 předložil Žalovaný rozhodčímu soudu vyjádření k nově předkládaným důkazům Žalovaného.
48. Dne 4.2.2015 proběhlo deváté ústní jednání ve věci.
49. Dne 13.3.2015 předložil Žalobce rozhodčímu soudu přiřazení tvrzení k některým důkazům předloženým stranami, dále předložil nové písemné důkazy a vyjádření k návrhu na provedení jiných než listinných důkazů.
50. Dne 13.3.2015 předložil Žalovaný rozhodčímu soudu přehled tvrzení Žalovaného k navrženým důkazům Žalovaného a k vybraným důkazům Žalobce.
51. Dne 18.3.2015 rozšířil Žalobce svůj již dříve uplatněný nárok na vydání bezdůvodného obohacení o 50.558.000 Kč s příslušenstvím a vznesl nárok na zaplacení 93.163,61 Kč coby příslušenství pozdě zaplacených částí kupní ceny („**Rozšíření Žaloby 2**“).
52. Dne 24.3.2015 vznesl Žalovaný námitku nedostatku pravomoci Rozhodčího soudu k projednání domnělého Žalobcova nároku na vydání bezdůvodného obohacení.
53. Dne 27.3.2015 předložil Žalobce své vyjádření k námitce nedostatku pravomoci rozhodčího soudu vznesené ve vyjádření Žalovaného ze dne 24. 3. 2015.
54. Dne 3.4.2015 předložil Žalovaný rozhodčímu soudu své vyjádření k rozšíření Žaloby ze dne 18.3.2015.
55. Dne 29.4.2015 předložil Žalobce rozhodčímu soudu své vyjádření k návrhům Žalovaného na provedení jiných než listinných důkazů.
56. Dne 20.5.2015 předložil Žalovaný rozhodčímu soudu své vyjádření k tvrzením Žalobce vztahujícím se k důkazům Žalobce.
57. Dne 11.6.2015 předložil Žalovaný rozhodčímu soudu protižalobu Žalovaného na zaplacení částky 32.520.000 Kč s příslušenstvím z titulu smluvní pokuty za prodlení Žalobce s dodáním Ekvivalentů průkazů způsobilosti („**Rozšíření Protižaloby 2**“). Téhož dne předložil Žalovaný také další důkazy.

- Dne 12.6.2015 připustil Rozhodčí senát usnesením rozšíření protižaloby ze dne 11.6.2015 o 32.520.000 Kč s příslušenstvím z titulu smluvní pokuty za prodlení Žalobce s dodáním Ekvivalentů průkazů způsobilosti pro Německo a Rakousko za období 19.9.2014 – 16.6.2015. Rovněž 12.6.2015 předložil Žalobce rozhodčímu soudu své vyjádření, doplnění tabulky důkazů, s nimiž Žalobce spojuje svá tvrzení, a získání a předání německého Ekvivalentu Průkazu způsobilosti, téhož dne Žalobce předložil také aktuální přehled o časovém plnění předmětu Kupní smlouvy a údaje o splatnosti a úhradě jednotlivých částí plnění.
59. Dne 16.6.2015 proběhlo desáté ústní jednání ve věci. Téhož dne předložil Žalobce další důkazy a téhož dne Žalovaný předložil znalecký posudek VŠB ze dne 11.6.2015, č.j. ZD/23/300FS-MP a další důkazy a doplnil svá tvrzení.
60. Dne 24.6.2015 proběhlo jedenácté ústní jednání ve věci. Téhož dne při ústním jednání předložil Žalobce své další vyjádření k obsahu spisu a k návrhům a některým novým důkazům Žalovaného z 16.6.2015.
61. Dne 1.7.2015 předložil Žalobce změnu žalobního nároku, jímž svůj žalobní nárok rozšířil o částku 161.898.00 Kč z titulu doplatku 5% kupní ceny a navýšil částku inflačního zvýšení kupní ceny z částky 628.369.633 Kč o zákonnou DPH ve výši 131.957.623 Kč na celkovou částku ve výši 760.327.256, Kč.
62. Dne 1.7.2015 předložil Žalovaný svou reakci na podání Žalobce ze dne 24.6.2015 a doplnění přehledu vyjádření Žalovaného k novým důkazním tvrzením Žalobce.
63. Dne 2.7.2015 připustil Rozhodčí senát usnesením rozšíření žaloby ze dne 1.7.2015 o 161.898.000 Kč s příslušenstvím z titulu doplatku 5% kupní ceny a dále navýšení částky inflačního zvýšení kupní ceny z částky 628.369.633 Kč o zákonnou DPH ve výši 131.957.623 Kč na celkovou částku ve výši 760.327.256 Kč.
64. Dne 13.7.2015 předložili Žalobce i Žalovaný svá závěrečná vyjádření obsahující závěrečné návrhy. Žalovaný zahrnul do závěrečného vyjádření i vyčíslení svých nákladů na řízení. Dne 17.7.2015 předložil Žalobce své vyčíslení nákladů právní služby.
65. Dne 20.8.2015 předložil Žalovaný rozhodčímu soudu své podání s novými zásadními informacemi žalovaného
66. Dne 24.8.2015 Rozhodčí senát vydal závěrečné procesní usnesení, kterým ukončil projednávání sporu a provádění důkazů.
67. Dne 10.9.2015 předložil Žalovaný rozhodčímu soudu své podání – Odmítnutí rozhodce Mgr. Milana Poláka z důvodu podjatosti.
68. Dne 14.9.2015 předložil Žalobce rozhodčímu soudu své podání – Vyjádření k námitce podjatosti vznesené Žalovaným vůči rozhodci Mgr. Milanu Polákovi
69. Dne 16.9.2015 předložil Žalovaný rozhodčímu soudu své podání – Replika k vyjádření žalobce k námitce podjatosti
70. Dne 18.9. proběhla porada JUDr. Jakuba Chytila a JUDr. Josefa Vrabce, jakožto zbývajících rozhodců ohledně podání Žalovaného - Odmítnutí rozhodce Mgr. Milana Poláka z důvodu podjatosti, na které

nedošlo k dohodě a věc byla následně v souladu s Řádem rozhodčího soudu předána k rozhodnutí předsednictvu.

1. Dne 21.9.2015 předložil Žalobce rozhodčímu soudu své podání – Vyjádření Žalobce k podání Žalovaného z 16.9.2015 ohledně odmítnutí rozhodce Mgr. Milana Poláka.
72. Dne 23.9. 2015 doručil Žalovaný rozhodčímu soudu podání – Námitka proti vedení spisu rozhodčího řízení.
73. Dne 6.10. 2015 doručil Žalovaný rozhodčímu soudu podání – Předložení dopisu od DB Fernverkehr AG týkající se prodlení žalobce.
74. Dne 6.10. 2015 doručil Žalovaný rozhodčímu soudu podání – Předložení úředně ověřeného překladu, a to dopisu od DB Fernverkehr AG týkající se prodlení žalobce.
75. Dne 19.10.2015 doručil Žalobce rozhodčímu soudu podání – Vyjádření Žalobce k podání Žalovaného z 5.10.2015 a 20.8. 2015.
76. Dne 21.10.2015 vydalo předsednictvo Rozhodčího soudu usnesení, kterým námitce podjatosti člena rozhodčího senátu Mgr. Milana Poláka nevyhovělo. Zároveň byl spis vrácen rozhodčímu senátu k dalšímu řízení.
77. Žalovaný navrhl dne 4.11.2015 přerušení řízení s tím, že mimo jiné uvedl, že dne 29. 10. 2015 podal k Obvodnímu soudu pro Prahu 1 žalobu ve smyslu § 12 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb. o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, v platném znění („zákon o rozhodčím řízení“) na vyloučení rozhodce Poláka z projednání a rozhodování v rámci rozhodčího řízení sp. zn. Rsp 1327/12 a že by se tedy rozhodčí senát se měl zdržet se vydání rozhodčího nálezu do té doby, než bude pravomocně vyřešena otázka podjatosti rozhodce Poláka.
78. Dne 5.11. 2015 doručil své podání Žalobce s tím, že navrhl zamítnutí návrhu Žalovaného zejména proto, že nejsou dány důvody pro přerušení řízení.
79. Dne 10.11.2015 vydal rozhodčí senát usnesení o zamítnutí návrhu Žalovaného na přerušení řízení, a to zejména proto, že důvodem, pro který nelze návrhu Žalovaného na přerušení řízení vyhovět, je mimo jiné skutečnost, že OS Praha 1 nemá možnost zabývat se návrhem Žalovaného na vyloučení rozhodce meritorně. I když totiž § 12 odst. 2 věta druhá ZRŘ („Kterákoli ze stran může podat návrh, aby o vyloučení rozhodl soud.“) obecně straně umožňuje obrátit se na obecný soud s návrhem na vyloučení rozhodce, tato možnost není dána, existuje-li jiný mechanismus vyloučení rozhodce a tím je v tomto případě rozhodnutí předsednictva Rozhodčího soudu. Platí, že „mají-li strany možnost dohodnout se na postupu jmenování jiného rozhodce (místo rozhodce vyloučeného), musí jim být garantována také možnost dohodnout se na postupu při posuzování toho, zda určitý rozhodce vyloučen je, či není. Existuje-li taková dohoda stran, když za dohodu stran v tomto ohledu je nutné považovat i režim použití pravidel (řádů/statutů) stálého rozhodčího soudu (srov. § 13 odst. 3 RozŘ), použije se přednostně režim podle této dohody, který může nahradit nebo modifikovat postup podle § 12 odst. 2 věta druhá RozŘ.“ Dále Řád Rozhodčího soudu nahrazuje postup upravený v § 12 odst. 2 větě druhé ZRŘ, neboť komplexně upravuje problematiku vyloučení rozhodce ve svém ustanovení § 22 odst. 2, podle kterého platí, že „o odmítnutí rozhodce rozhodují zbývající členové rozhodčího senátu. Jestliže mezi nimi nedojde k dohodě nebo jestliže odmítnutí směřuje proti dvěma nebo všem rozhodcům, rozhoduje o odmítnutí výlučně předsednictvo, které také rozhodne o odmítnutí jediného rozhodce.

popřípadě rozhodce, dokud nebyl ustaven rozhodčí senát.“ Skutečnost, že Žalovaný před OS Praha 1 inicioval řízení o vyloučení rozhodce, nemá ve vztahu k řízení Rsp 1327/12 jakoukoli relevanci, jeho žaloba totiž nemůže být meritorně projednána.

Následně se v řízení pokračovalo za situace, kdy ke dni 24.8.2015 bylo již ukončeno projednávání věci a byl jedním rozhodců byl akceptován návrh znění rozhodčího nálezu. S ohledem na skutečnost, že podání Žalovaného ze dne 6.10. 2015, se netýká instituce EBA, která je drážním úřadem umožňující provoz v Německu, není dán mimořádný důvod k znovuvotevení projednávání věci, a to za situace, kdy věc byla projednávána již od roku 2012. Na základě této skutečnosti může nyní rozhodčí senát přijmout rozhodnutí dle návrhu rozhodčího nálezu ze srpna 2015.

II. Základ sporu

81. Žaloba i protižaloba se týká kupní smlouvy na dodávku 20 kusů třísystemových lokomotiv („**Lokomotivy**“) uzavřené mezi Žalobcem coby prodávajícím a Žalovaným jako kupujícím dne 9.4.2004 („**Kupní smlouva**“). Kupní smlouva byla sjednána na základě veřejné obchodní soutěže vyhlášené Žalovaným dne 31.12.2003 podle § 4 zákona 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek v platném znění. Kupní cena za dodávku 20 Lokomotiv byla sjednána ve výši 2.676.000.000 Kč. Ke Kupní smlouvě bylo následně uzavřeno 6 dodatků, z nichž 2 byly uzavřeny až po podání Žaloby.

82. Žalobce se na základě Kupní smlouvy ve znění jejích dodatků domáhal Žalobou po Žalovaném úhrady dlužné části kupní ceny za předání Hrubé stavby skříně a Výrobně dokončených Lokomotiv ve výši 208.314.480 Kč s příslušenstvím a dále úroku z prodlení v souhrnné výši 8.249.629,24 Kč z opožděně uhrazených částí kupní ceny.

83. Žalovaný v Žalobní odpovědi označil Žalobcův nárok za nedůvodný, když Žalobcova pohledávka zanikla započtením na smluvní pokutu za prodlení Žalobce s plněním Kupní smlouvy, a Žalobcův požadavek na zaplacení úroků z prodlení za zcela absurdní situace, kdy byl Žalobce v prodlení s plněním Kupní smlouvy (předáváním Hrubých staveb skříní a Výrobně dokončených Lokomotiv) oproti Harmonogramu, a Žalovaný tak byl ve smyslu § 326 odst. 1 ObchZ oprávněn odepřít zaplacení Žalobcem vyfakturovaných částek. Žalobci tak ani nemohl vzniknout nárok na zaplacení úroků z prodlení.

84. Následnou Protižalobou se pak Žalovaný domáhal po Žalobci zaplacení smluvních pokut za prodlení Žalobce s předáním Lokomotiv, včetně průkazů způsobilosti a za prodlení s předáním ekvivalentů průkazů způsobilosti v celkové výši 660.800.000 Kč s příslušenstvím.

85. V průběhu řízení obě strany své nároky blíže specifikovaly a dále rozšířily, a to především Rozšířením Žaloby, jímž Žalobce požadoval jednak nahrazení projevu vůle Žalovaného k uzavření dodatku Kupní smlouvy (inflační navýšení kupní ceny o 628.369.633 Kč) a dále vydání bezdůvodného obohacení ve výši 243.690.000 Kč s příslušenstvím. Žalovaný se pak další protižalobou domáhal jednak zaplacení další smluvní pokuty ve výši 244.912.680 Kč s příslušenstvím za prodlení Žalobce s dodáním Lokomotiv, průkazů způsobilosti a ekvivalentů průkazů způsobilosti za období 22.9.2012 - 18.9.2014 a dále dodání ekvivalentů průkazů způsobilosti.

86.Následně Žalobce svůj již dříve uplatněný nárok na vydání bezdůvodného obohacení rozšířil o 50.558.000 Kč s příslušenstvím na částku 294.248.000 Kč s příslušenstvím a vnesl nárok na zaplacení 93.163,61 Kč coby příslušenství pozdě zaplacených částí kupní ceny.

87.Dne 11.6.2015 Žalovaný dále rozšířil svou Protižalobu o nárok na zaplacení 32.520.000 Kč s příslušenstvím z titulu smluvní pokuty za prodlení Žalobce s dodáním ekvivalentů průkazů způsobilosti pro Německo a Rakousko za období 19.9.2014 – 16.6.2015.

88.Dne 1.7.2015 předložil Žalobce změnu žalobního nároku, jímž svůj dosavadní žalobní nárok rozšířil o částku 161.898.00 Kč s příslušenstvím z titulu doplatku 5% kupní ceny a dále navýšil požadovanou částku inflačního zvýšení kupní ceny z částky 628.369.633 Kč o zákonnou DPH ve výši 131.957.623 Kč na celkovou částku ve výši 760.327.256 Kč a požadoval její úhradu bez ohledu na uzavření příslušného dodatku ke Kupní smlouvě s tím, že uzavření tohoto dodatku není pro vznik povinnosti Žalovaného uhradit zvýšenou kupní cenu podstatné.

III. Ústní jednání a přehled provedených důkazů

89.Dne 20.11.2012 proběhlo první ústní jednání ve věci, a to za účasti Mgr. Radka Pokorného za Žalobce a Mgr. Martina Kramáře LL.M. za Žalovaného. Žádná ze stran nevznesla námitku podjatosti proti kterémukoli z rozhodců, kteří řádně přijali své funkce rozhodce, ani proti rozhodčímu senátu jako celku. Rovněž žádná ze stran nenamítla nedostatek pravomoci rozhodčího soudu.

90.Rozhodčí senát nemá pochyb, že vzhledem k dikci rozhodčí doložky obsažené v čl. XII odst. 7 Kupní smlouvy uzavřené mezi Žalobcem jako prodávajícím a Žalovaným jako kupujícím dne 9.4.2004:

„Smluvní strany se zavazují řešit spory vzniklé v souvislosti touto především smírnou cestou. Spory, jež nebude možné vyřešit v přiměřené době, budou řešeny rozhodčím soudem při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR složeným ze 3 rozhodců v souladu s rozhodčími pravidly tohoto soudu...“.

je pravomoc rozhodčího soudu k projednání a rozhodnutí sporu dána a žádná ze stran toto nikterak nezpochybňuje.

91.Další ústní jednání ve věci se konala ve dnech 19.9.2014, 3.10.2014, 17.10.2014, 24.10.2014, 10.11.2014, 16.12.2014 a dále 21.1.2015, 4.2.2015, 16.6.2015 a 24.6.2015.

92.Na ústním jednání dne 19.9.2014 byl proveden výslech svědků Žalobce, Ing. Ladislava Těťála, Ing. Viktora Königa, Ing. Františka Koubka a Marka Herbsta.

93.Na ústních jednáních ve dnech 3.10., 17.10. a 24.10.2014 byl proveden výslech svědka Žalobce, Ing. Petra Špalka.

94.Na ústních jednáních ve dnech 24.10. a 10.11.2014 byl proveden výslech svědka Žalovaného, Ing. Jiřího Konečného.

95.Při ústních jednáních 16.12.2014, 21.1.2015 a 4.2.2015 Rozhodčí senát se stranami odsouhlasil jimi předložené důkazy a provedl důkazy stranami předložené.

96.Na ústním jednání dne 16.6.2015 byly provedeny stranami nově předložené důkazy.

97. Na ústním jednání dne 24.6.2015 byl proveden výslech svědka Žalovaného, Ing. Pavla Kodyma.
98. Žalobce založil do spisu následující soubor důkazů a jiných listin, které byly rozhodčím senátem – s výjimkami níže uvedenými - provedeny:
- C1. Výpis z obchodního rejstříku Žalobce
 - C2. Výpis z obchodního rejstříku Žalovaného
 - C3. Kupní smlouva na dodávku 20 kusů trísystémových lokomotiv ze dne 9.4.2004 č. DOP/ŽVÚ/002/04/Sml *se začerněnými údaji o ceně*
 - C4. Vyhlášení obchodní veřejné soutěže z 31.12.2003 zn. 184688-52/03
 - C5. Výzva Žalovaného k zaslání zálohové faktury
 - C6. Zálohová faktura
 - C7. Výpisy z účtu prokazující připsání částky dle zálohové faktury
 - C8. Dodatek č. 1 ze dne 9.4.2004 ke Kupní smlouvě č. DOP/ŽVÚ/002/04/Sml
 - C9. Dodatek č. 2 z dne 15.10.2006 ke Kupní smlouvě č. DOP/ŽVÚ/002/04/Sml
 - C10. Dodatek č. 3 z dne 21.11.2007 ke Kupní smlouvě č. DOP/ŽVÚ/002/04/Sml
 - C11. Dodatek č. 4 z dne 9.11.2009 ke Kupní smlouvě č. DOP /ŽVÚ/002/04/Sml
 - C12. Plná moc pro právního zástupce Žalobce ze dne 25.6.2012 – *neprovedeno jako důkaz*
 - C13. Potvrzení o registraci Advokátní kanceláře Pokorný, Wagner & partneři, s.r.o. jako plátce DPH – *neprovedeno jako důkaz*
 - C14. Inspekční certifikáty o předání hrubých staveb skříní a související výpisy z účtu Žalobce
 - C15. Protokoly o předání výrobně dokončených Lokomotiv, inspekční certifikáty a související výpisy z účtu Žalobce
 - C16. Tabulka - Výše úroků z prodlení s úhradou splatných platebních závazků společnosti ČD vyplývajících z Kupní smlouvy – *neprovedeno jako důkaz*
 - C17. Příloha č. 2 Kupní smlouvy - harmonogram dodávek elektrických trísystémových lokomotiv
 - C18. Dopis Žalovaného ze dne 28.5.2010 s příloženou fakturou, kterou Žalovaný fakturoval „dílní smluvní pokutu evidovanou k 30. dubnu 2010 za nepředaných 20 ks lokomotiv a Ekvivalentů průkazů způsobilosti podle čl. II odst., 1 Smlouvy"
 - C19. Dopis Žalobce adresovaný Žalovanému ze dne 21.6.2010
 - C20. Dopis Žalovaného adresovaný Žalobci ze dne 3.5.2012, kterým činí jednostranné započtení
 - C21. Dopis Žalobce adresovaný Žalovanému ze dne 28.5.2012, kterým Žalobce odmítl úkon jednostranného započtení jako neplatné
 - C22. Předžalobní upomínka ze dne 18.6.2012
 - C23. Dopis Žalovaného adresovaný Žalobci ze dne 15.2.2011
 - C24. Dopis Žalovaného adresovaný Žalobci ze dne 7.10.2011

- C25. Příloha č. 1 Kupní smlouvy - Technické podmínky Lo 2004-1/TP
- C26. Příloha č. 1 Dodatku č. 4 - Technické podmínky Lo 2004-1/TP Revize A
- C27. Dopis Žalobce ze dne 12.6.2012 adresovaný Žalovanému
- C28. Zadávací dokumentace obchodní veřejné soutěže na dodávku elektrických třísystémových lokomotiv
- C29. Svědecké prohlášení Ing. Koubka z dne 21.11.2012 *slyšen i coby svědek*
- C30. Kupní smlouva na dodávku 20 kusů třísystémových lokomotiv ze dne 9.4.2004 č. DOP/ŽVÚ/002/04/Sml s uvedením částky kupní ceny
- C31. Posudek doc. JUDr. Kotáska Ph.D. a JUDr. Ing. Šilhána Ph.D. ze dne 26. 11.2012 – *neprovedeno jako důkaz*
- C32. Posudek doc. JUDr. Mackové Ph.D. ze dne 4.12.2012 – *neprovedeno jako důkaz*
- C33. Dopis Žalovaného adresovaný Žalobci ze dne 19.1.2009
- C34. Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 143/2012 ze dne 13.3.2012– *neprovedeno jako důkaz*
- C35. Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 1596/2010 ze dne 20.7.2010– *neprovedeno jako důkaz*
- C36. Svědecké prohlášení Ing. Špalka ze dne 21.11.2012 - *slyšen i coby svědek*
- C37. Svědecké prohlášení M. Herbsta ze dne 29.11.2012 - *slyšen i coby svědek*
- C38. Svědecké prohlášení Ing. Těťála ze dne 25.10.2012 - *slyšen i coby svědek*
- C39. Svědecké prohlášení Ing. Königa ze dne 26.11.2012 - *slyšen i coby svědek*
- C40. Svědecké prohlášení Václava Petra ze dne 26.11.2012
- C41. Dopis Žalovaného adresovaný Žalobci ze dne 19.12.2011
- C42. Dopis Žalovaného ze dne 30.8.2006 o jmenování Ing. Nováka jako zástupce Žalovaného v homologačním týmu
- C43. Svědecké prohlášení Ing. Pavlouska ze dne 29.11.2012
- C44. Report on the work performed by the Task Force on Railway Vehicles Authorisation ze dne 9.7.2012
- C45. Posudek doc. JUDr. Filipa Křepelky, Ph.D. ze dne 26.11.2012 – *neprovedeno jako důkaz*
- C46. Posouzení ve věci technických specifikací pro interoperabilitu subsystému „Kolejová vozidla“ transevropského vysokorychlostního železničního systému a legislativních změn zpracované ACRI ze dne 23. 10.2012
- C47. Svědecké prohlášení Ing. Lochmana ze dne 29.11.2012
- C48. Svědecké prohlášení Larse Walthera ze dne 23.11.2012
- C49. Agency's technical opinion on UNIFE request for transition rules to be applied to class 2 rolling stock of an existing design in the scope of HS RST TSI: 2008

- C50. Dopis EBA adresovaný Žalobci ze dne 17.1.2005
- C51. Dopis EBC Žalobci ze dne 15.4.2005
- C52. Znalecký posudek vypracovaný fakultou strojní ČVUT Praze ze dne 30.11.2012
- C53. Odborné posúdenie prác potrebných v súvislosti so zmenami noriem TSI a inej legislatívy na potrebné úpravy lokomotívy a z toho vyplývajúce omeškanie dodávky lokomotív ŠKODA r. 380 vypracované Katedrou dopravnej a manipulačnej techniky strojníckej fakulty Žilinské univerzity v Žiline dne 30.11.2012
- C54. E-mail zástupce Žalobce adresovaný zástupci Žalovaného ze dne 17.3.2009 s návrhem Dodatku č. 4 se zapracovanými připomínkami Žalovaného
- C55. Rozsudek Nejvyššího soudu sp. Zn. 32 Cdo 6/2011 ze dne 26.1.2012 – *neprovedeno jako důkaz*
- C56. Doplnující právní posudek doc. JUDr. Kotáska Ph.D. a JUDr. Ing. Šilhána Ph.D. ze dne 4.3.2013 – *neprovedeno jako důkaz*
- C57. Právní posudek doc. JUDr. Ing. Radka Jurčíka, Ph.D. ze dne 4.3.2013 – *neprovedeno jako důkaz*
- C58. Doplnující právní posudek doc. JUDr. Mackové Ph.D. ze dne 5.3.2013 – *neprovedeno jako důkaz*
- C59. Výpis advokáta Gerlocha z evidence ČAK ke dni 6.3.201
- C60. Doplnující svědecké prohlášení Ing. Pavlouska ze dne 20.2.2013
- C61. Rozsudek Nejvyššího soudu Sp. Zn. 21 Cdo 1293/2010 ze dne 4.10.2011 – *neprovedeno jako důkaz*
- C62. Usnesení Ústavního soudu Sp. zn. III. Ús 936/08 ze dne 7.5.2008 – *neprovedeno jako důkaz*
- C63. Doplnující svědecké prohlášení Ing. Koubka ze dne 1.3.2013 - *slyšen i coby svědek*
- C64. Doplnující svědecké prohlášení pana Herbsta ze dne 1.3.2013 - *slyšen i coby svědek*
- C65. Posouzení ve věci technických specifikací pro interoperabilitu subsystému „Kolejová vozidla“ transevropského vysokorychlostního železničního systému a legislativních změn ze dne 4.3.2013
- C66. E-mail H. Lavogieze z 23.11.2012 10:40
- C67. Výpis z webových stránek ČVUT provedený dne 1.3.2013
- C68. Výpis z webových stránek Žilinské univerzity provedený dne 1.3.2013
- C69. Výpis z webových stránek VŠB provedený dne 1.3.2013
- C70. Doplnkové právní stanovisko doc. JUDr. Křepelky, Ph.D. ze dne 7.3.2013 – *neprovedeno jako důkaz*
- C71. E-mail Žalovaného adresovaný Žalobci z 5.6.2008
- C72. Analýza dr. Uhlenhuta ze dne 7.3.2013
- C73. Výňatek z pracovní verze TSI Loc & Pas v 1.4 ze dne 15.10.2012
- C74. E-mail Žalovaného adresovaný Žalobci z 22.10.2012

- C75. Dopis Žalovaného adresovaný Žalobci ze dne 28.6.2012
- C76. Protokoly o předání Lokomotiv do provozu
- C77. Vyhodnocení zkušebního provozu Žalovaným ze dne 30.1.2011
- C78. Tabulka nájezdu Lokomotiv ke dni 5.3.2013 – *neprovedeno jako důkaz*
- C79. Doplnující svědecké prohlášení Ing. Špalka ze dne 7.3.2013 - *slyšen i coby svědek*
- C80. Znalecký posudek č. j. 08/VaV-ZP/2013 vypracovaný fakultou strojní ČVUT v Praze ze dne 9.4.2013
- C81. Revízia znaleckého posudku čj. 07/300/FS a odborné posúdenie otázok týkajúcich sa skúšobnej prevádzky a náročnosti zmien vykonaných v dôsledku zmien noriem po podpise zmluvy z 9.4.2001, vypracovaná Katedrou dopravnej a manipulačnej techniky strojníckej fakulty Žilinskej univerzity v Žiline dne 15.4.2013
- C82. Prohlášení Ing. Jiřího Kloutvora CSc. ze dne 26.1.2012;
- C83. Prohlášení pana Ulricha Wiescholka ze dne 10.4.2013;
- C84. Dopis prof. Ing. Daniela Kalinčáka, PhD. - Vysvetlenie k posudku ze dňa 15. 4. 2013 pre spoločnosť ŠKODA TRANSPORTATION a.s.
- C85. Písemné prohlášení Ing. Petra Kousala ze dne 25.4.2013
- C86. Životopis advokáta Gerlocha
- C87. Výpis z registru ekonomických subjektů: Akademie věd ČR
- C88. Výpis z registru ekonomických subjektů: Ústav státu a práva Akademie věd ČR
- C89. Posouzení Ústavu státu a práva čj. 41/2006/ST ze dne 15. dubna 2006 – *neprovedeno jako důkaz*
- C90. Nález Ústavního soudu Pl. ÚS 29/10 ze dne 11. června 2011 – *neprovedeno jako důkaz*
- C91. Dopis společnosti Pars nova a.s. ze dne 3.6.2009, čj. 3080/300/09
- C92. Smlouva o budoucí vzájemné spolupráci v rámci projektu Ministerstva průmyslu a obchodu ČR č. 02/Kufa/2007 ze dne 17.7.2007 uzavřená mezi Pars nova a.s. a VŠB - Technickou univerzitou Ostrava
- C93. Pars nova a.s. - Zpráva o vztazích mezi propojenými osobami za rok 2009
- C94. Dopis Žalobce adresovaný generálnímu řediteli Žalovaného ze dne 9.2.2009
- C95. Dopis Žalobce adresovaný řediteli odboru kolejových vozidel Žalovaného ze dne 10.2.2009
- C96. Dopis Žalobce adresovaný řediteli odboru kolejových vozidel Žalovaného ze dne 18.3.2009
- C97. Expertní právní stanovisko dr. Uhlenhuta ze dne 26.8.2013
- C98. Doplnkové právní stanovisko doc. JUDr. Křepelky, Ph.D. z dne 15.11.2013 – *neprovedeno jako důkaz*
- C99. Výpis z webových stránek Žalovaného ze dne 23.7.2013
- C100. Článek Zulassung aus der Sackgasse führen z magazínu Eisenbahntechnische Rundschau č.4/2013

- C101. E-mail p. Šrámka z 23.7.2010 9:18
- C102. Certifikát TSI ze dne 16.4.2013
- C103. Rozhodnutí o schválení typu Lokomotivy ze dne 28.5.2013
- C104. Průkazy způsobilosti k 20 kusům Lokomotiv předaných Žalovanému
- C105. Tisková zpráva nazvaná „Škoda Transportation a Deutsche Bahn podepsaly smlouvu na dodávky kolejových vozidel v hodnotě 2,6 miliardy korun“ ze dne 5.8.2013
- C106. Dopis Žalobce ze dne 26.6.2011, č.j.: ŠT/KGŘ/8/2014
- C107. Výpočet navýšení kupní ceny dle čl. IV odst. 2 Kupní smlouvy – *neprovedeno jako důkaz (Žalobce na provedení netrval)*
- C108. Míra inflace vyjádřená přírůstkem průměrného indexu spotřebitelských cen vyhlášená Českým statistickým úřadem za roky 2003 až 2013
- C109. Dodatek č. 5 Kupní smlouvy
- C110. Dopis Ing. Libora Lochmana ze dne 15.7.2014
- C111. Posudek č. 13103086_001 ze dne 16.5.2014 vypracovaný společností TÜV Rheinland InterTraffic GmbH
- C112. Protokoly o předání dvaceti Lokomotiv s Průkazy způsobilosti podle čl. II odst. 2 a 3 Kupní smlouvy
- C113. Odborné stanovisko k výkladu čl. IV odst. 2 Kupní smlouvy č. DOP/ŽVÚ/002/04/Sml a některým souvisejícím otázkám vypracované doc. JUDr. Josefem Kotáskem, Ph.D. a JUDr. Ing. Josefem Šilhánem, Ph.D., ze dne 17.9.2014 – *neprovedeno jako důkaz*
- C114. Zápis z jednání homologačního výboru
- C115. Dodatočné povolenie Úradu pre reguláciu železničnej dopravy na uvedenie železničných vozidiel do prevádzky ze dne 4.12.2013 č.6641/2013 -ÚRŽD/Bc/z. 11485
- C116. E-mail Ing. Konečného z 1.4.2014 adresovaný Ing. Tomrdlemu
- C117. Dopis Žalobce ohledně předání povolení k provozu Lokomotiv na rakouských tratích ze dne 7.11.2013
- C118. Email ze dne 17.3.2009 pana Konečného z ČD na Marka Herbsta z ŠT, včetně předělaného dodatku č. 4 s podpisující osobou Ing. Petrem Moravcem
- C119. Písemné prohlášení Ing. Jiřího Hanuše z Drážního úřadu
- C120. Písemné prohlášení Ing. Michala Koreckého, člena představenstva Žalobce – *neprovedeno jako důkaz*
- C121. Právní stanovisko JUDr. Mackové ze dne 4.12.2014 – *neprovedeno jako důkaz*
- C122. Znalecký posudek E&Y Valuations s.r.o. ze dne 9.12.2014 k problematice valorizace kupní ceny
- C123. Znalecký posudek TÜV Rheinland InterTraffic GmbH (TRIT) ze dne 12.1.2015 jako revizní posudek k posudkům Drážďanské a Berlínské univerzity předloženým Žalovaným

- C124. Znalecký posudek č. j. 31/VaV-ZP/2014 ze dne 10.3.2015 vypracovaný fakultou strojní ČVUT v Praze
- C125. Prohlášení p. Hrubého, ze dne 27.2.2015
- C126. Znalecký posudek č. 14/31574567/14 vypracovaný znaleckým ústavem E & Y Valuations s.r.o. ze dne 16.12.2014
- C127. Výpisy z účtu Žalobce potvrzující data připsání částek za předané Lokomotivy s Průkazy způsobilosti
- C128. Dopis Žalobce ze dne 9.4.2014 s podacím lístkem, poštovním podacím archem a výpisem ze sledovacího systému České pošty
- C129. Doplňující odborné stanovisko doc. Křepelky ze dne 9.3.2015
- C130. Doplňující odborné stanovisko dr. Uhlenhuta ze dne 10.3.2015
- C131. Dopis Žalobce na Drážní úřad ze dne 1.9.2004
- C132. Protokol ze dne 5.8.2005 o předání Technických podmínek Drážnímu úřadu
- C133. Rozhodnutí Drážního úřadu o přerušení řízení ze dne 28.2.2005
- C134. Dopis Drážního úřadu ze dne 21.3.2006
- C135. Dopis Drážního úřadu ze dne 8.6.2007
- C136. Příspěvek Ing. Kodyma na konferenci Czech Raildays 2010
- C137. Výsledky vyhledávání v rakouském obchodním rejstříku pro výraz „A.S.S. Expert GmbH“
- C138. Výpis z obchodního rejstříku společnosti Výzkumný Ústav Železniční, a.s.
- C139. Úplný výpis z obchodního rejstříku Žalovaného
- C140. E-mail IT specialisty z 8.6.2015 14:02 s přílohou – záznamem přístupů Ing. Konečného na server Žalobce
- C141. Dopis Žalobce z 21.5.2015 s přílohou – rozhodnutím EBA ze dne 20.5.2015 č.j. 3103-31taa/018-3110#003-002 (německý Ekvivalent Průkazu způsobilosti)
- C142. Úředně ověřený překlad rozhodnutí EBA ze dne 20.5.2015 č.j. 3103-31taa/018-3110#003-002 (německý Ekvivalent Průkazu způsobilosti)
- C143. Článek „Technischer Überwachungsverein“
- C144. Webová stránka TÜV Rheinland
- C145. Prohlášení společnosti TÜV Rheinland InterTraffic GmbH o vztazích s TÜV Süd z 1.6.2015
- C146. Webová stránka Žalovaného – profil Ing. Jiřího Koláře, Ph.D.
- C147. Dopis Žalobce č.j. ŠT/TÚ/139/2015 ze dne 9.6.2015
- C148. Žádost o povolení zkušebního provozu z 16.3.2011 a související rozhodnutí drážního úřadu z 1.4.2011
- C149. Dopis Žalobce z 14.5.2015 č.j. ŠT/TÚ/114/2015
- C150. Článek „Nový generální ředitel a další změny ve vedení Českých drah“
- C151. Zápis z přejímky Hrubé stavby skříně č. 3 ze dne 21.3.2008 (*sic* - datum dokumentu je 23.1.2008), výpis z bankovního účtu Žalobce potvrzující okamžik připsání platby za Hrubou stavbu skříně č. 3

- C152. Faktura k navýšení kupní ceny dle inflační doložky zaslaná Žalovanému
- C153. Stanovisko rakouského právního odborníka dr. Bammera
- C154. E-mail zástupce Žalobce adresovaný zástupci Žalovaného ze dne 7.11.2013 spolu s přílohou – rakouským Ekvivalentem Průkazu způsobilosti
- C155. Žádost Žalobce o zahájení schvalovacího procesu Lokomotiv v Německu ze dne 9.12.2004 s českým překladem
- C156. Tabulka obsahující údaje o plnění Kupní smlouvy ze strany Žalobce – *neprovedeno jako důkaz*
- C157. Tabulka obsahující údaje o plnění Kupní smlouvy ze strany Žalovaného – *neprovedeno jako důkaz*
- C158. Tabulka obsahující údaje o vlivu prodlení Žalovaného na termíny plnění Žalobce – *neprovedeno jako důkaz*
- C159. Dopis Žalobce Žalovanému ze dne 15.6.2015 č.j. ŠT/TÚ/141/2015 k problematice plné moci
- C160. Dopis Žalobce Žalovanému ze dne 15.6.2015 č.j. ŠT/TÚ/142/2015 k problematice německého Ekvivalentu Průkazu způsobilosti
- C161. Doplnující analýza Dr. Uhlenhuta ze dne 15.6.2015 k omezení povolení EBA
- C162. Tabulky obsahující údaje o vlivu prodlení Žalovaného na termíny plnění Žalobce, o termínech předání výrobních fází a splatnosti částí kupní ceny pro případ, že Dodatek č. 3 je neplatný
- C163. Předžalobní výzva ze dne 23.6.2015
- C164. Analýza dr. Uhlenhuta ze dne 22.6.2015
- C165. Dopis Žalobce ze dne 18.10.2010 č.j. ŠT/TÚ/HIŽKV/228/10 na EBA s českým překladem
- C166. Dopis Žalobce ze dne 27.2.2013 č.j. ŠT/TU/27/13 na EBA s českým překladem
- C167. Dopis Žalobce ze dne 23.6.2015 č.j. ŠT/TÚ/147/2015
- C168. Dopis Žalobce ze dne 23.6.2015 č.j. ŠT/TÚ/148/2015
- C169. Dopis Žalobce ze dne 23.6.2015 č.j. ŠT/TÚ/149/2015
- C170. Článek „Zemětřesení v dopravě. Skončili tři ředitelé“ ze dne 1.10.2013 (Deník.cz)
- C171. Článek „Další čistka v dopravě: skončil šéf ŘSD, vodních cest i drážního úřadu“ ze dne 1.10.2013 (iDNES.cz)
- C172. Článek „Personální zemětřesení – ministr dopravy odvolal šéfa ŘSD a další dva manažery“ ze dne 1.10.2013 (Ceskatelevize.cz)
- C173. Přepis rozhovoru s Ing. Kodymem ze dne 1.10.2013 uveřejněného na ČT 24 v pořadu Studio ČT24
- C174. Rozhovor s novým ředitelem drážního úřadu Jiřím Hanušem v ACRI – Čtvrtletník asociace podniků českého železničního průmyslu, č. 04/2013 (str. 12-13)
- C175. Článek „Bývalý šéf české železnice povede nově Drážní úřad“ z 29.7.2014 (iDNES.cz)

Právní zástupce Žalobce v průběhu ústního jednání konstatoval, že shora uvedený seznam je úplný a odpovídá souboru důkazů a jiných listin dosud jím založených do spisu.

99. Právní zástupce Žalovaného pro odstranění pochybností označil k prokázání svých tvrzení jednak důkazy C3, C7, C8, C9, C11, C14, C15, C16, C19, C21, C22, C24, C25, C26, C27, C41, C95 založené Žalobcem a dále tento soubor důkazů a jiných listin založených do spisu Žalovaným:

- R1. Plná moc pro JUDr. Karla Muzikáře LL.M. (C.J.) – *neprovedeno jako důkaz*
- R2. Tabulka - Přehled průběžných termínů plnění Smlouvy a prodlení Žalobce s jejich plněním – *neprovedeno jako důkaz*
- R3. Dopis Žalovaného ze dne 28.5.2010 č.j. 56691/2010-O3 adresovaný Žalobci
- R4. Dopis Žalovaného ze dne 27.3.2012 č.j. 56221/2012- O3 adresovaný Žalobci
- R5. Dopis Žalovaného ze dne 3.5.2012 č.j. 56539/2012- O3 adresovaný Žalobci
- R6. Dopis Žalovaného ze dne 27.6.2012 č.j. 57370/2012- O3 adresovaný Žalobci
- R7. Dopis Žalobce ze dne 9.8.2011 č.j. ŠT/REL/112111 adresovaný Žalovanému
- R8. Příspěvek Ing. Špalka z konference Czech Raildays 2005 z května 2005 (zdroj: http://www.railvolution.net/czechraildays/2005/seminare/v_5.pdf)
- R9. Zálohové faktury vystavované Žalobcem za předání Hrubých staveb Skříní a Výrobně dokončených Lokomotiv
- R10. Protokoly o předání Hrubé stavby skříně 1. a 2. kusu Lokomotiv
- R11. Inspekční certifikát k předání Hrubé stavby skříně 3. kusu Lokomotivy
- R12. Protokol o předání 1. kusu Výrobně dokončené Lokomotivy, včetně zálohové faktury
- R13. Protokol o předání 2. kusu Výrobně dokončené Lokomotivy, vč. zálohové faktury
- R14. Memorandum o smířčím jednání ze dne 1. 8.2011
- R15. Zápis z 2. zasedání ZHT ze dne 3.5.2006
- R16. Zápis z 88. zasedání ZHT ze dne 24.1.2012
- R17. Zápis z 93. zasedání ZHT ze dne 17.7.2012
- R18. Dílčí vyhodnocení zkušebního provozu lokomotiv řady 380 (typ 109E), období od 15. prosince 2010 do 1. února 2017, ze dne 20.1.2011, zaslané dopisem Žalovaného ze dne 23.2.2011 Drážnímu úřadu ČR
- R19. Tabulka – Smluvní pokuty ke dni 21.9.2012 – *neprovedeno jako důkaz*
- R20. Plná moc pro JUDr. Karla Muzikáře, LL.M. (C.J.) k podání protižaloby – *neprovedeno jako důkaz*
- R21. Návrh kupní smlouvy IV. Č. DOP/ŽVÚ/002/04/Sml předložený Žalobcem v rámci jeho nabídky ze dne 9.2.2004
- R22. Zadávací dokumentace obchodní veřejné soutěže na dodávku elektrických třísystemových lokomotiv, vč. Technického zadání elektrické třísystemové lokomotivy
- R23. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. 21 Cdo 1908/2006 zn. 3.7.2007 – *neprovedeno jako důkaz*

- R24. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 3210/2008 10.6.2010 – *neprovedeno jako důkaz*
- R25. Zpráva z kontrolního dne s ČD a.s. ze dne 24. 4. 2007
- R26. Článek Žalobce „Jede jede mašinka ...“ uveřejněný v Škoda news 1/2007
- R27. Přehled průběžných termínů plnění Kupní smlouvy č. DOP/ŽVÚ/002/04/Sml ze dne 9.4.2004 – *neprovedeno jako důkaz*
- R28. Dopis Žalobce ŠT/REL/007/2012 ze dne 28.5.2012
- R29. Právní stanovisko prof. JUDr. Aleše Gerlocha, CSc. ze dne 23.1.2013 – *neprovedeno jako důkaz*
- R30. Okruhy svědeckých prohlášení Ing. Jiřího Konečného, Ing. Rostislava Nováka ze dne 24.1. 2013 – *neprovedeno jako důkaz*
- R31. Dopis Žalobce ze dne 9.2.2009
- R32. Zápis z jednání - 96. zasedání základního homologačního týmu ze dne 20.11.2012
- R33. „Verordnung über die Interoperabilität des transeuropäischen Eisenbahnsystems (Transeuropäische- Eisenbahn Interoperabilitätsverordnung - TEIV)“ ze dne 5.7.2007
- R34. Znalecky posudek č. j. 07/300/FS Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava, Fakulta strojní, ze dne 22.1.2013
- R35. Antrag nach § 5 Abs. 1 Nr. 1 TEIV č.j. A6Z00000662467/EN2/005/- společnosti Siemens AG Österreich ze dne 2.7.2008
- R36. Zulassung einer Ausnahme von der Anwendung bestimmter TSI für Teilsystem Fahrzeug ÖBB-Railjet Rh8090 č.j. 3174665 ze dne 30.9.2008
- R37. Zulassung einer Ausnahme von der Anwendung bestimmter TSI für Teilsystem Fahrzeug 109 E/BR 380 ze dne 14.12.2012
- R38. Zulassung einer Ausnahme von der Anwendung bestimmter TSI für Teilsystem Fahrzeug 109 E/BR 380 č.j. 3273260 ze dne 2.7.2012
- R39. Článek „Dráhy vyostřují spor se Škodou o nové Lokomotivy, hrozí arbitráž“ ze dne 4.7.2012
- R40. Článek Žalobce „Nová lokomotiva Škoda 109E na rychlostních zkouškách," VÚŽ Velim“
- R41. Odborný příspěvek Ing. Špalka „Elektrická třísystémová lokomotiva řady 380 pro ČD. CZECH RAILDAYS“ červen 2005
- R42. Změnový formulář č. 004 ze dne 5.4.2011
- R43. Dopis Žalobce č.j. ŠT/RP/195/10 ze dne 24.11.2010
- R44. Tisková zpráva Žalobce „Skelet třísystémové lokomotivy úspěšně absolvoval pevnostní zkoušku" ze dne 05.12.2006
- R45. Rozhodnutí Drážního úřadu Sp. zn. NV-ZDJ0140/10-4/Kv ze dne 23.11.2010
- R46. Zápis z 8. zasedání ZHT ze dne 21.8.2006
- R47. Zápis z 13. zasedání ZHT ze dne 20.11.2006

- R48. Zápis z 23. zasedání ZHT ze dne 25.6.2007
- R49. Návrh Dodatku č. 4 vč. harmonogramu dodávek, přiložený k e-mailu Žalobce ze dne 11.12.2008
- R50. Jiří Švestka, Jiří Spáčil, Marta Škárová, Milan Hulmák a kolektiv Občanský zákoník I, II, 2. vydání, Praha 2009, str. 1650 – *neprovedeno jako důkaz*
- R51. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 23 Cdo 436/2011 ze dne 25.9.2012 – *neprovedeno jako důkaz*
- R52. Stanovisko Ústavu státu a práva č.j. USP/ST/2/2013, ze dne 15.3.2013 – *neprovedeno jako důkaz*
- R53. Vizitka Ing. Tomáš Ignačák, MBA, Vicepresident for Czech Republic
- R54. Tisková zpráva ACRI „Výroční valná hromada ACRI“ ze dne 3.4.2013
- R55. Revizní znalecký, posudek VŠB č.j. 05/300/FS ze dne 18.4.2013 k odbornému posudku Strojnické fakulty Žilinskej univerzity ze dne 30.11.2012
- R56. Revizní znalecký posudek VŠB č.j. 04/300/FS ze dne 18.4.2013 k posudku Fakulty strojní Českého vysokého učení technického v Praze ze dne 30.11.2012
- R57. Pozvánka na XX. mezinárodní konferenci Súčasné problémy v koľajových vozidlách PRORAIL 2011
- R58. ZÁVAZNÁ PRIHLÁŠKA na XX. mezinárodní konferenci „Súčasné problémy v koľajových vozidlách - PRORAIL 2011“
- R59. Článek „Zkušenosti z praxe přináší mladým lidem profesní náskok“ uveřejněný ve Škoda news 1/2010, str. 10
- R60. Článek „Nový studijní program pro nadané studenty“ uveřejněný ve Škoda news 2/2009, str. 2
- R61. Článek „Zkušenosti z praxe přináší mladým lidem profesní náskok“ uveřejněný ve Škodovák 12/2009, str. 10
- R62. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 32 Odo 1177/2001 ze dne 11.5.2005 – *neprovedeno jako důkaz*
- R63. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 33 Odo 438/2005 ze dne 30.5.2007 – *neprovedeno jako důkaz*
- R64. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 32 Odo 400/2001 ze dne 18.1.2005 – *neprovedeno jako důkaz*
- R65. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR. sp.zn. 33 Cdo 237/98 ze dne 15.12.1998 – *neprovedeno jako důkaz*
- R66. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 32 Odo 631/2002 ze dne 16.12.2003 – *neprovedeno jako důkaz*
- R67. Návrh kupní smlouvy IV. Č. DOP/ŽVÚ/002/04/Sml vypracovaný Žalobcem ze dne 18.3.2004

- R68. Výroční zpráva společnosti Eurofima za rok 2008, ze dne 6.3.2009; Výroční zpráva společnosti Eurofima za rok 2007, ze dne 7. 3.2008
- R69. Přehled využití jednotlivých Lokomotiv v letech 2011 – 2013 – *neprovedeno jako důkaz*
- R70. Rozhodnutí Drážního úřadu ČR o stanovení podmínek zkušebního provozu z let 2010 -2013
- R71. Protokoly o předání drážních vozidel do provozu - lokomotivy inventární č. 003, 004, 005, 007, 008, 009, 010, 011, 012, 013, 014, 015, 016, 019
- R72. Znalecký posudek Technische Universität Berlin č. 01/2013 ze dne 18.4.2013
- R73. Znalecký posudek Technische Universität Dresden č. 2013/EB/003-2 ze dne 18.4.2013
- R74. Předžalobní výzva adresovaná doc. Ing. Ivo Hlavatému, Ph.D., děkanovi VŠB, přiložená k e-mailu Josefa Bernarda, generálního ředitele Žalobce ze dne 10.4.2013
- R75. Expertní právní stanovisko Dr. Klaus Langenkampa a Dr. George Jastera ze dne 3.6.2013
- R76. Expertní právní stanovisko Mgr. Ing. Dušana Uhra a JUDr. Jana Studničky – *neprovedeno jako důkaz*
- R77. Článek „Zakázka pro Deutsche Bahn je přelomová, říká šéf Škody Transportation“ ze dne 25.6.2013
- R78. Tisková zpráva Žalobce „Škoda Transportation získala průlomovou zakázku od DEUTSCHE BAHN. Moderní vozy českého výrobce tak budou jezdit v Německu.“
- R79. Článek „Lokomotiva Škoda zvládla klíčové německé testy, povolení ale stále nemá“ ze dne 18.4.2013.
- R80. Rozhodnutí Soudního dvora EU ze dne 19.6. 2008 ve věci C-454/06 presstext nachrichtenagentur vs. Austria – *neprovedeno jako důkaz*
- R81. Rozhodnutí Komise č. C(2013) 9527 ze dne 19.12.2013 – *neprovedeno jako důkaz*
- R82. Usnesení Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 236/04 ze dne 10.2.2005 – *neprovedeno jako důkaz*
- R83. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.1.2014, sp. Zn. 33 Cdo 466/2012 – *neprovedeno jako důkaz*
- R84. Štenglová, L, Plíva, S., Tomsa, M. a kol.: Obchodní zákoník. Komentář.13. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, 939 s. – *neprovedeno jako důkaz*
- R85. Kobliha I., Kalfus J , Krofta J., Kovařík Z., Kozel R., Pokorná J., Svobodová Y.: Obchodní zákoník s komentářem. Praha: Linde Praha, a.s., 2006, 910 s. – *neprovedeno jako důkaz*
- R86. Dvořák, D., Serafín, P. Veřejné zakázky ve stavebnictví: Zákon o veřejných zakázkách podle stavu k 1.1.2011 a jeho praktická aplikace ve stavebnictví. 2. vydání. Linde Praha, 2011., 87 s. – *neprovedeno jako důkaz*
- R87. Doplnující právní stanovisko Dr. Klaus-Petera Langenkampa a Dr. Bastiana Hammerschmidta ze dne 15.9.2014, včetně ověřeného překladu
- R88. Žádost o výjimku z aplikace TSI 2008 k rakouskému drážnímu úřadu ze dne 22.8.2008
- R89. Rozhodnutí rakouského drážního úřadu o schválení typu ze dne 19.11.2008, včetně překladu

- R90. Rozhodnutí maďarského drážního úřadu o schválení typu ze dne 17.12.2009, včetně překladu
- R91. Žádost o typové schválení jednotek k Drážnímu úřadu ČR ze dne 25.5.2009
- R92. Doplnující vyjádření k žádosti o typové schválení jednotek k Drážnímu úřadu ČR ze dne 11.11.2009
- R93. Doplnující vyjádření k žádosti o typové schválení jednotek k Drážnímu úřadu ČR ze dne 26.3.2010
- R94. Rozhodnutí Drážního úřadu ČR o schválení typu ze dne 30.6.2010
- R95. Opravné rozhodnutí Drážního úřadu ČR o schválení typu ze dne 15.7.2010
- R96. Certifikát o typovém schválení TSI Hluk ze dne 11.11.2008
- R97. Rozhodnutí německého drážního úřadu o schválení typu ze dne 28.11.2008, včetně překladu
- R98. Protokoly o předání a převzetí 1. až 20. kusu Lokomotiv
- R99. Rozhodnutí ÖBB Infra č.j. BL-FT-51711-0050-13 ze dne 21.10.2013
- R100. Rozhodnutí ÖBB Infra č.j. BL-FT-5171 1-0041-14 ze dne 6.6.2014
- R101. Dopis Žalovaného č.j. 2022/2013-O12 ze dne 25.11.2013
- R102. Dodatek č. 5 ke Smlouvě ze dne 21.12.2012
- R103. Přehled rozsahu využití jednotlivých Výrobně dokončených Lokomotiv Žalovaným v období od 1.1.2013 do 30.6.2013 – *neprovedeno jako důkaz*
- R104. Výpočet smluvních pokut za období od 22.9.2012 do 18.9.2014 – *neprovedeno jako důkaz*
- R105. Dodatek č. 6 ke Smlouvě ze dne 30.1.2014
- R106. Svědecké prohlášení Ing. Rostislava Nováka ze dne 16.9.2014
- R107. Svědecké prohlášení Ing. Jiřího Konečného ze dne 16.9.2014
- R108. Zápis zasedání ZHT uskutečněných dne 30.10. 2006, 12.3.2007, 8.10.2007, 29.10.2007, 20.10.2008, 6.4.2009 a 26.10.2009
- R109. Zápis z kontrolních dnů uskutečněných dne 10.3. 2006 a 24.4.2007
- R110. Zápis z 54. zasedání ZHT konaného dne 18.5.2009
- R111. E-mail Ing. Špalka ze dne 11.12.2007, včetně návrhu harmonogramu
- R112. Návrh možného dodatku č. 4 ke Smlouvě
- R113. Doplnující expertní právní stanovisko Mgr. Ing. Dušana Uhra a JUDr. Jana Studničky – *neprovedeno jako důkaz*
- R114. Organizační schéma homologačního týmu
- R115. Email Ing. Paroubka na Ing. Tomrdle ze dne 10.9.2008
- R116. Zápis ze 17. zasedání ZHT uskutečněného dne 19.2.2007.

- R117. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 21 Cdo 2458/2009 ze dne 29.7.2010 – *neprovedeno jako důkaz*
- R118. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 22 Cdo 4452/2010 ze dne 28.3.2012 – *neprovedeno jako důkaz*
- R119. Drápal. L., Bureš. J. a kol. Občanský soudní řád I, II Komentář, 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 893 – *neprovedeno jako důkaz*
- R120. Usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 3430/13 ze dne 12.8.2014 – *neprovedeno jako důkaz*
- R121. Usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 835/09 ze dne 25.6.2009 – *neprovedeno jako důkaz*
- R122. Dopis Ministerstva dopravy ze dne 26.10.2009, zn. 54/2009 – 130 – EU/2 a dopis Žalobce ze dne 24.9.2009
- R123. European Commission (Directorate – General for energy and transport – Interoperability Directives and TSIs: Guidance for the Notification of Derogations; 30.6. 2005); E-Mail od Evropské komise ze dne 15.12.2014 – předmět: answer to citizen – Ares(2014)4010049 – GESTDEM 2014/5990
- R124. European Railway Agency – Guide for the application of Technical Specifications for Interoperability (TSIs) – According to Framework Mandate C (2007) 3371 final of 13/07/2007
- R125. Listy strojového grafikonu DKV Praha, PJ Vršovice, které zachycují výkony Lokomotiv v měsících lednu až červnu 2013
- R126. Rozhodnutí Drážního úřadu Slovenska ze dne 24.6.2014
- R127. Článek železniční magazín – Zahájení zkušebního provozu Lokomotivy 380 z 6/2010
- R128. Email p. Hoettla z ÖBB ze dne 28.11.2013 vč. překladu
- R129. Zápis z 66. zasedání ZHT ze dne 22.3.2010
- R130. Zápis z 50. zasedání ZHT ze dne 23.2.2009
- R131. Zápis z 74. zasedání ZHT ze dne 26.10.2010
- R132. Článek: Špalek, Elektrická třísystémová lok. řady 380, červen 2007
- R133. Zápis z 90. zasedání ZHT ze dne 20.3.2012
- R134. Návrh Dodatku č. 4 vč. Harmonogramu dodávek, přiložený k e-mailu Žalobce ze dne 6.3.2009
- R135. Zápis z 60. zasedání ZHT ze dne 26.10.2009
- R136. Zápis z 27. zasedání ZHT ze dne 17.9.2007
- R137. Zápis z 92. zasedání ZHT ze dne 22.5.2012
- R138. Zápis z 29. zasedání ZHT ze dne 29.10.2007
- R139. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 31.6.2006 sp. zn. 32 Odo 1143/2004 – *neprovedeno jako důkaz*
- R140. Výpis z OR Žalobce – *neprovedeno jako důkaz*

- R141. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 26. dubna 2012, sp. zn. 33 Cdo 772/2010 – *neprovedeno jako důkaz*
- R142. Rozhodčí nález ve sporu RSP 2210/12, bod 345 – *neprovedeno jako důkaz*
- R143. Rozhodčí nález ve sporu RSP 2209/12, bod 380 – *neprovedeno jako důkaz*
- R144. Žádost Žalobce o zkušební provoz Lokomotiv s cestujícími ze dne 30.8.2010
- R145. Žádost Žalobce o prodloužení zkušebního provozu Lokomotiv s cestujícími ze dne 27.10.2011
- R146. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 28.5.2009, sp. zn. 23 Cdo 2570/2007 – *neprovedeno jako důkaz*
- R147. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 26.5.2010, sp. zn. 23 Cdo 3749/2008 – *neprovedeno jako důkaz*
- R148. Prodloužení registrace – sdělení ÖBB infrastruktur AG spol. ŠKODA TRANSPORTATION ve věci prodloužení registrace lokomotiv řady 380 ze dne 17.12.2014 včetně překladu
- R149. Sdělení ÖBB Production adresované ÖBB infrastruktur AG – Ing. Hoettl ze dne 17.12.2014 včetně překladu
- R150. Dopis ŠKODA TRANSPORTATION adresovaný ČD a.s. ze dne 12.6.2013
- R151. Vytisknutá internetová stránka ŠKODY TRANSPORTATION obsahují tzv. archiv novinek, kde je odkazováno na tiskovou zprávu „skelet třísystemové lokomotivy úspěšně absolvoval pevnostní zkoušku“ ze dne 5.12.2006
- R152. Webová stránka k odbornému semináři na konferenci Czech Raildays 2007 (webové stránky odkazují na důkaz R132)
- R153. Tisková zpráva ŠKODY TRANSPORTATION ze dne 5.1.2015
- R154. Protokoly o předání a převzetí 1. - 20. kusu lokomotiv, včetně příslušných faktur vystavených Žalobcem a dále dopisy Žalovaného adresované Žalobci ze dne 17.7.2013, 19.7.2013, 9.8.2013, 31.1.2014 a 28.2.2014
- R155. Vytýkácí dopis ČD, č.j.: 679/2015-O12
- R156. E-mail Evropské Komise ze dne 4.3.2015;
- R157. Svědecké prohlášení bývalého ředitele Drážního úřadu Ing. Pavla Kodyma ze dne 9.3.2015
- R158. Doplnující expertní právní stanovisko Dr. Klaus-Petera Langenkampa a Mariuse Rosenberga ze dne 11. 3. 2015, včetně úředního překladu
- R159. Znalecký posudek č. j. ZD/20/300/FS-MP Vysoké školy báňské – Technická univerzita Ostrava, Fakulta strojní, ze dne 12.3.2015, zpracovaný dle §127a o.s.ř.
- R160. Odborné stanovisko znalce z oblasti schvalování kolejových vozidel, společnosti A.S.S. Experts GmbH ze dne 11.3.2015, včetně úředního překladu
- R161. Odborné stanovisko Výzkumného Ústavu Železničního. a.s., ze dne 11.3.2015, coby notifikované osoby pro ČR
- R162. Odborné stanovisko společnosti SCONRAIL AG ze dne 11.3.2015, včetně úředního překladu

- 63 Verwaltungsvorschrift für die Genehmigung zur Inbetriebnahme von Eisenbahnfahrzeugen gemäß §§ 6 ff TEIV im Zuständigkeitsbereich des Eisenbahn-Bundesamtes (VV IBG Fahrzeuge) ze dne 15.3.2010, včetně překladu [směrnice prezidenta EBA]
- 164 Výpis z webových stránek asociace TÜV Markenverbund e.V. se seznamem jejích členů a stručným představením asociace
- 165 Výpis ze seznamu ochranných známek vedeného Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a průmyslové vzory) s údaji k ochranné známce TÜV
- R166 Stanovisko Drážního úřadu ČR ze dne 22. 4. 2015, č.j.: DUCR-22531/15/Fo
- R167 Stanovisko Drážního úřadu ČR ze dne 22. 4. 2015, č.j.: DUCR-22551/15/Fo
- R168 Elektronický výpis spol. ŠKODA TRANSPORTATION a.s. ze Živnostenského rejstříku se seznamem jejích odpovědných zástupců
- R169 Rozhodnutí EBA ze dne 20. 5. 2015
- R170 E-mail Žalobce ze dne 25. 5. 2015
- R171 Výpočet smluvních pokut za období od 19. 9. 2014 do 16. 6. 2015
- R172 Tabulka zobrazující aktuální přehled o časovém plnění předmětu Smlouvy ke dni 12. 6. 2015
- R173 Tabulka zobrazující aktuální přehled o časovém plnění předmětu Smlouvy ke dni 16. 6. 2015
- R174 Revizní znalecký posudek VŠB ze dne 11.6.2015, č.j. ZD/23/300FS-MP k posudku ČVUT č.j. 31/VaV-ZP/2014 ze dne 10.3.2015
- R175 Dopis Žalovaného ze dne 15.6.2015 na ŠKODA TRANSPORTATION a.s. č.j. 3010/2015-O12,
- R176 Dopis Žalovaného ze dne 15.6.2015 na ŠKODA TRANSPORTATION a.s., č.j. 3012/2015-O12
- R177 Dopis Žalovaného ze dne 15.6.2015 na ŠKODA TRANSPORTATION a.s., č.j. 3013/2015-O12
- R178 Dopis Žalovaného ze dne 15.6.2015 na ŠKODA TRANSPORTATION a.s., č.j. 3011/2015-O12
- R179 Zápis Drážního úřadu ČR ze dne 1.7.2013 z projednání porušení pracovních povinností Ing. Hanuše
- R180 Dopis Žalovaného ze dne 17.6.2015, č.j. 57309/2015-O3 – vrácení neoprávněně vystavené faktury na inflační navýšení kupní ceny Lokomotiv
- R181 Dopis Žalobce z 24.6.2015, č.j. ŠT/TÚ/155/2015 – žádost o plnou moc
- R182 Dopis Žalovaného ze dne 26.6.2015, č.j. 0156/15-KTSM – udělení plné moci Žalobci pro účely dokončení schvalování Lokomotiv v Německu
- R183 Dopis Žalovaného ze dne 30.6.2015, č.j. 57510/2015-O3 – odmítnutí předžalobní výzvy Žalobce ze dne 23.6.2015
- R184 Výpis z webových stránek advokátní kanceláře Dr. Armina Bammera
- R185 Výpis z rakouského obchodního rejstříku společnosti A.S.S. – experts kurz ges.m.b.H.
- R186 Prohlášení o existenci společnosti A.S.S. – experts kurz ges.m.b.H.
- R187 Potvrzení ze dne 21.2.1991 o jmenování p. Mackingera znalcem v oboru železnic
- R188 Potvrzení ze dne 6.3.2009 o jmenování p. Mackingera soudním znalcem
- R189 Úřední překlad dokumentů předložených Žalovaným jako důkazy R185 – R188 – *neprovedeno jako důkaz*

- 90 Doplnující expertní stanovisko Dr. Klaus-Petera Langenkampa a Mariuse Rosenbergera ze dne 13.7.2015, včetně úředního překladu do češtiny
- 91 Potvrzení o registraci Weil, Gotshal & Manges s.r.o. k DPH – *neprovedeno jako důkaz*
- 92 Podrobné vyčíslení nákladů žalovaného na řízení – *neprovedeno jako důkaz*
- 93 Korespondence mezi pí. Moeller, zástupkyní Deutschebahn, a Ing. Plomerem, zástupcem Žalovaného včetně úředního překladu do češtiny

100. Právní zástupce Žalovaného v průběhu ústního jednání konstatoval, že shora uvedený seznam je úplný a odpovídá souboru důkazů a jiných listin dosud jím založených do spisu. Právní zástupce Žalovaného k důkazu označil rovněž listiny uvedené v bodě 12. svého podání ze dne 1.12.2014, a domáhal se, aby jejich zpřístupnění bylo uloženo Žalobci.

101. Důkazy shora označené jako neprovedené, nebyly provedeny buď na základě dohody stran, popř. proto, že předložené tabulky nejsou důkazy, nýbrž tvrzeními stran, k nimž však Rozhodčí senát přihlédl. Pokud jde o právní stanoviska a soudní rozhodnutí, Rozhodčí senát je neprovedl jako důkaz (jímž nejsou), avšak přihlédl k nim při svém hodnocení.

102. Rozhodčí senát v závěru ústního jednání dne 24.6.2015 vydal usnesení, jímž (i) strany poučil, že dle Řádu rozhodčího soudu jsou povinny prokázat okolnosti, na něž se odvolávají jako na základ svých nároků či námitek, (ii) dále strany poučil, že jsou ve smyslu § 118a OSŘ povinny uvést všechny rozhodné skutečnosti a doplnit svá tvrzení, jakož i důkazy, jimiž hodlají svá tvrzení prokázat, v opačném případě se vystavují riziku neúspěchu ve věci, (iii) svěřil provedení případně dalších nově předložených důkazů předsedovi rozhodčího senátu i mimo ústní jednání, (iv) poskytl Žalovanému lhůtu do 1.7.2015 k reakci na podání Žalobce ze dne 24.6.2015 a (v) poskytl lhůtu k doručení závěrečných návrhů a požadované výše nákladů právního zastoupení do 13.7.2015.

IV. Skutkový stav

103. Žalobce jako prodávající a Žalovaný coby kupující spolu dne 9.4.2004 uzavřeli Kupní smlouvu na dodávku 20 kusů elektrických třísystémových lokomotiv č. DOP/ŽVÚ/002/04/Sml. Předmětem byl závazek Žalobce dodat Žalovanému 20 kusů lokomotiv vyrobených podle technických podmínek tvořících přílohu č. 1 Kupní smlouvy, předat k lokomotivám technickou dokumentaci uvedenou v příloze č. 3 Kupní smlouvy a návod na obsluhu lokomotiv a zaškolit personál Žalovaného k zajištění provozu, údržby a oprav lokomotiv a závazek Žalovaného převzít lokomotivy, technickou dokumentaci a zaplatit sjednanou kupní cenu, jakož i poskytnout Žalobci součinnost při schvalování lokomotiv pro provoz na tratích ČD, DB, ÖBB, MÁV, ŽSR a PKP (tj. v ČR, Rakousku, Německu, Maďarsku, Slovensku a Polsku). Ke Kupní smlouvě bylo uzavřeno šest dodatků, Dodatek č. 1 ze dne 9.4.2004, Dodatek č. 2 ze dne 15.10.2006, Dodatek č. 3 ze dne 21.11.2007, Dodatek č. 4 ze dne 9.11.2009, Dodatek č. 5 ze dne 21.12.2012 a Dodatek č. 6 ze dne 30.1.2014.

104. Kupní smlouva byla sjednána na základě obchodní veřejné soutěže na dodávku elektrických třísystémových lokomotiv vyhlášené Žalovaným dne 31.12.2003 dle §4 zákona č. 199/1994 Sb. v platném znění pod zn. 184688-52/03 v Obchodním věstníku č. 52/03.

105. Účinnost Kupní smlouvy je dle článku XII odst. 1 vázána na úhradu zálohové platby v souladu s čl. IV odst. 3 písm. a), podle něhož měl Žalovaný zaplatit Žalobci „zálohovou platbu ve výši 20% z kupní ceny za dodávku 20 kusů Lokomotiv bez DPH, tj. 535.200.000 Kč“, a to na základě faktury se splatností 30 dní vystavené do 7 kalendářních dnů po obdržení výzvy Žalovaného. Žalovaný Žalobce k vystavení zálohové faktury na 636.888.000 Kč (tj. 535.200.000 Kč + 101.688.000 Kč DPH v zákonné výši 19%) vyzval dopisem z 21.12.2004 a Žalobce dne 22.12.2004 vystavil fakturu splatnou dne 21.1.2005 na částku zálohy 535.200.000 Kč, k níž připočetl DPH, a doručil ji Žalovanému. Žalovaný uhradil část fakturované částky (odpovídající záloze bez DPH) 27.12.2014 a zbytek (odpovídající DPH) až dne 25.1.2005.

106. Kupní cena za dodávku 20 kusů lokomotiv byla sjednána ve výši 2.676.000.000 Kč bez DPH a měla být v souladu s čl. IV odst. 3 Kupní smlouvy ve znění Dodatku č. 3 uhrazena (i) zálohovou platbou ve výši 20% z kupní ceny za dodávku 20 kusů Lokomotiv bez DPH a dále (ii) platbou ve výši 20% z ceny jednoho kusu lokomotivy bez DPH za každou Hrubou stavbu skříně do 30 dnů po dokončení Hrubé stavby skříně u lokomotiv č. 1, 2, 4 - 20 a u lokomotivy č. 3 do 15 dnů ode dne, kdy Žalovaný obdrží finanční prostředky od firmy Eurofima, ne však dříve než 30 dnů po dokončení Hrubé stavby skříně a ne později než 15.12.2008, (iii) platbou ve výši 35% z ceny jednoho kusu lokomotivy bez DPH za každou Výrobně dokončenou lokomotivu č. 3 - 20 do 30 dnů po jejím Výrobním dokončení a za každou Výrobně dokončenou lokomotivu č. 1 a č. 2 do 15 dnů ode dne, kdy Žalovaný obdrží finanční prostředky od firmy Eurofima, ne však dříve než 30 dnů po jejím Výrobním dokončení a ne později než 15.12.2008, (iv) platbou ve výši 20% z ceny jednoho kusu lokomotivy bez DPH za každou dodávanou lokomotivu po získání Průkazu způsobilosti a převzetí lokomotivy do 30 dnů po podpisu převjímacího protokolu a (v) platbou odpovídající 5% doplatku každé dodávané lokomotivy do 30 dnů po předání Ekvivalentů Průkazu způsobilosti Žalovanému. Při této poslední platbě mělo být také hrazeno případné inflační navýšení podle čl. IV odst. 2 in fine Kupní smlouvy.

107. V průběhu plnění Kupní smlouvy došlo ke změně právních předpisů a zejména k přijetí právních předpisů nových, vztahujících se k předmětu plnění Kupní smlouvy. Nejvýznamnějším z nich bylo rozhodnutí Komise 2008/232/ES ze dne 21.2.2008 o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému „Kolejová vozidla“ transevropského vysokorychlostního železničního systému („**TSI 2008**“), s účinností od 1.9.2008 použitelné na všechna nová, modernizovaná i obnovená kolejová vozidla transevropského vysokorychlostního železničního systému, tedy i Lokomotivy.

108. TSI 2008 zavedlo řadu nových podmínek a povinností vztahujících se ke konstrukci, výrobě a zejména schvalování Lokomotiv. V návaznosti na TSI 2008 strany uzavřely 9.11.2009 Dodatek č. 4, jehož předmětem byla pouze změna Technických podmínek tvořících Přílohu 1 Kupní smlouvy. Původní obsah Přílohy č. 1, Technické podmínky č. Lo 2004-1/TP byl nahrazen Technickými podmínkami č. Lo 2004-1/TP Revize A.

109. O předání Hrubých staveb skříní jednotlivých lokomotiv Žalobcem Žalovanému byly sepsány inspekční certifikáty; o předání jednotlivých Výrobně dokončených lokomotiv inspekční certifikáty a protokoly. Z těchto dokumentů plyne, že k předání došlo takto:

Lokomotiva	Předání Hrubé stavby skříně	Předání Výr. dokončených lokomotiv
1	21.12.2005	19.12.2008
2	21.12.2005	28.8.2008
3	15.4.2008	26.10.2009
4	30.3.2009	19.11.2009
5	27.4.2009	15.12.2009
6	25.5.2009	29.12.2009
7	23.6.2009	19.2.2010
8	9.9.2009	23.3.2010
9	6.10.2009	22.4.2010
10	3.11.2009	13.5.2010
11	27.11.2009	28.5.2010
12	18.12.2009	2.7.2010
13	19.1.2010	17.9.2010
14	10.2.2010	12.10.2010
15	8.3.2010	26.10.2010
16	1.4.2010	26.11.2010
17	26.4.2010	21.12.2010
18	27.5.2010	29.12.2010
19	29.6.2010	2.6.2011
20	16.7.2010	22.7.2011

110. Kupní smlouva stanoví, že splatnost jednotlivých částí kupní ceny (s výjimkou dle Dodatku č. 3) nastává 30 dní po předání jednotlivých dokončených etap Lokomotiv, jak tyto vyplývají z předávacích protokolů a inspekčních certifikátů, přičemž Žalobce uvedl, aniž by Žalovaný toto Žalobcovo tvrzení jakkoli zpochybnil, kdy byly jednotlivé částky uhrazeny. Z tvrzení Žalovaného a ze splatnosti určené podle předávacích protokolů a inspekčních certifikátů s přihlédnutím k sobotám, nedělím a svátkům vyplývá, že u některých plateb Žalovaného došlo k prodlení takto:

Loko.	Splatnost za Hr. stavbu skříně	Úhrada ceny za Hr. stavbu skříně	Splatnost za Výr. dok. Lokomotivu	Úhrada ceny za Výr. Lokomotivu dok.
1	20.1.2006	19.1.2006	21.1.2009 (Dod.3)	21.1.2009
2	20.1.2006	19.1.2006	15.12.2008 (Dod.3)	15.12.2008
3	15.12.2008 (Dod.3)	15.12.2008	25.11.2009	22.12.2009
4	29.4.2008	30.4.2009	21.12.2009	13.1.2010
5	27.5.2009	20.7.2009	14.1.2010	12.2.2010
6	24.6.2009	22.9.2009	28.1.2010	24.2.2010
7	23.7.2009	24.9.2009	22.3.2010	30.4.2010
8	9.10.2009	16.11.2009	22.4.2010	Dosud neuhrazeno
9	5.11.2009	27.11.2009	24.5.2010	Dosud neuhrazeno
10	3.12.2009	23.12.2009	14.6.2010	8.7.2010 zaplacen 24.497.520 Kč
11	28.12.2009	27.1.2010	28.6.2010	28.7.2010a
12	18.1.2010	17.2.2010	2.8.2010	25.8.2010
13	18.2.2010	17.3.2010	18.10.2010	18.11.2010
14	12.3.2010	8.4.2010	11.11.2010	1.12.2010
15	7.4.2010	5.5.2010	25.11.2010	15.12.2010
16	2.5.2010	Dosud neuhrazeno	27.12.2010	12.1.2011..1
17	26.5.2010	Dosud neuhrazeno	20.1.2011	11.2.2011
18	28.6.2010	21.7.2010	28.1.2011	16.2.2011
19	29.7.2010	25.8.2010	4.7.2011	4.7.2011
20	16.8.2010	8.9.2010	22.8.2011	23.8.2011

111.V závislosti na změně sazby DPH činila do 31.12.2009 cena za Hrubou stavbu skříně vč. DPH částku 31.844.400 Kč, za Výrobně dokončenou Lokomotivu 55.727.700 Kč. Od 1.1.2010 pak za Hrubou stavbu skříně vč. DPH částku 32.112.000 Kč a za Výrobně dokončenou Lokomotivu 56.169.000 Kč.

112.Z protokolů o předání dvaceti Lokomotiv s Průkazy způsobilosti je zřejmé, že k předání Lokomotiv s českými Průkazy způsobilosti došlo v období od 21.6.2013 do 25.2.2014; z výpisů z účtu Žalobce pak vyplývají data připsání částek zaplacených Žalovaným za takto předané Lokomotivy s Průkazy způsobilosti:

Lokomotiva	Předání s PZ	Úhrada ceny	Lokomotiva	Předání s PZ	Úhrada ceny
1	21.6.2013	22.7.2013	11	17.1.2014	16.2.2014
2	25.2.2014	27.3.2014	12	21.6.2013	22.7.2013
3	21.6.2013	22.7.2013	13	3.2.2014	5.3.2014
4	4.7.2013	2.8.2013	14	21.6.2013	22.7.2013
5	21.6.2013	22.7.2013	15	21.6.2013	22.7.2013
6	21.6.2013	22.7.2013	16	21.6.2013	22.7.2013
7	21.6.2013	22.7.2013	17	21.6.2013	22.7.2013
8	21.6.2013	22.7.2013	18	21.6.2013	22.7.2013
9	11.7.2013	9.8.2013	19	5.8.2013	4.9.2013
10	22.7.2013	21.8.2013	20	2.8.2013	30.8.2013

113. Z výše uvedeného je zřejmé, že všechny platby za předání Lokomotiv s českými Průkazy způsobilosti byly Žalovaným uhrazeny včas, neboť i v 13 případech, kdy k úhradě došlo až 31. den po předání Lokomotiv s českými Průkazy způsobilosti (Lokomotivy 1, 3, 5 - 8, 11, 12, 14 - 18), byla lhůta splatnosti dodržena, když 30. dnem lhůty byla neděle, a proto v souladu s § 122 odst. 3 zákona 40/1964 Sb., občanský zákoník v rozhodném znění nastala splatnost nejbližší následující pracovní den (tedy v pondělí 22.7.2013 a 16.2.2014).

114. Žalobce předal Žalovanému dokumenty označené jako Ekvivalenty průkazu způsobilosti pro zbývajících 5 zemí, kde mají být Lokomotivy provozovány takto: Rakousko 7.11.2013, Slovensko 11.12.2013, Polsko 18.3.2014, Maďarsko 10.4.2015 a Německo 22.5.2015.

115. Žalovaný uvedl, že v některých z těchto zemí (Rakousko, Slovensko a Německo) obsahují předané dokumenty určitá omezení a neumožňují provoz Lokomotiv v rozsahu, v jakém byl Kupní smlouvou sjednán. Žalovaný tak za den předání Ekvivalentů průkazu způsobilosti pro Slovensko pokládá den, kdy obdržel dokument umožňující provoz bez omezení, tzn. 24.5.2014. Pokud jde o Rakousko a Německo, má Žalovaný za to, že příslušné Ekvivalenty průkazu způsobilosti dosud neobdržel, a to přesto, že Žalovaným vytýkaná omezení pro Rakousko byla odstraněna rozhodnutím ze dne 17.12.2014.

116. Žalobce vystavil Žalovanému fakturu na doplatek 5% kupní ceny ve smyslu čl. IV odst. 3 písm. b) bod dd) Kupní smlouvy a na úhradu inflačního navýšení dle čl. IV odst. 2 in fine Kupní smlouvy. Žalovaný jakoukoli takovou úhradu odmítl s odvoláním na nepředání Ekvivalentů průkazu způsobilosti pro Rakousko a Německo a nedůvodnost inflačního zvýšení kupní ceny.

V. *Sporné otázky, odůvodnění rozhodnutí*

117. Přehled všech hlavních událostí a podání stran je z důvodu přehlednosti uveden v předchozím textu odůvodnění tohoto rozhodčího nálezu.

118. Strany předložily a přednesly velmi rozsáhlou právní argumentaci, kterou podpořily navrženými důkazy. Z písemných podání obou stran je patrná jejich odlišná interpretace právních konsekvencí nastalých skutečností.

119. Rozhodčí senát pečlivě prostudoval předložené výše uvedené dokumenty a provedl a vyhodnotil výše uvedené důkazy samostatně i ve vzájemných souvislostech tak, aby byl prokázán skutkový stav věci, což mu umožnilo skutkový stav vyhodnotit a rozhodnout po právu.

120. Výrazy, slovní spojení či zkratky uvedené v jednotlivých částech Odůvodnění rozhodnutí jsou totožná s těmi, které strany užily ve svých jednotlivých písemných podáních.

121. Rozhodčí senát posoudil všechna podání stran a důkazy jimi navržené a předložené a uzavřel, že všechny okolnosti spojené s jeho pravomocí Žalobu, Protižalobu i všechna další podání stran projednat a rozhodnout, jsou dostatečně vyjasněny.

122. Pokud dílčí argumenty stran Rozhodčí senát v Odůvodnění tohoto rozhodnutí podrobně nekomentuje, není to proto, že by se jimi podrobně nezabýval, nýbrž proto, že je nepovažoval za relevantní pro vydání tohoto nálezu.

123. Rozhodčí senát jednoznačně zdůrazňuje, že velmi dobře zvážil všechny argumenty, které strany uvedly na podporu svých tvrzení. Žádný z těchto argumentů však neshledal důvodným proto, aby rozhodl jinak.

124. Obě strany se ve svých podáních, která rozšířily o své přednesy na ústních jednáních, vyjadřují k řadě aspektů spolupráce Žalobce a Žalovaného v rámci uzavřené Kupní smlouvy. Přes tuto z obou stran širokou argumentaci dospěl Rozhodčí senát k závěru, že z otázek, které se v průběhu řízení mezi stranami ukázaly jako sporné, je třeba zodpovědět primárně následující otázky a odpovědi, od kterých se pak odvíjejí všechny následující závěry.

- A. Okamžik nabytí účinnosti Kupní smlouvy
- B. Nemožnost odepření plnění ze strany Žalovaného
- C. Nárok Žalobce na dosud nezaplacené části kupní ceny s příslušenstvím
- D. Nárok Žalovaného na smluvní pokuty
- E. Nedostatky Lokomotiv mimo okolnosti vylučující odpovědnost
- F. Bezdůvodné obohacení na straně Žalovaného
- G. Navýšení kupní ceny dle inflační doložky
- H. Dodání Ekvivalentů průkazů způsobilosti

Při posuzování těchto otázek zhodnotil Rozhodčí senát níže uvedené, dle jeho názoru podstatné části stanovisek obou stran a dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům:

A Účinnost kupní smlouvy

Žalobce

125. Žalobce uvedl, že podle čl. XII odst. 1 měla Kupní smlouva nabýt účinnosti zaplacením zálohové platby v souladu s čl. IV odst. 3 písm. a) Kupní smlouvy, podle něhož měl Žalovaný zaplatit Žalobci „zálohovou pláthu ve výši 20% z kupní ceny za dodávku 20 kusů Lokomotiv bez DPH, tj. 535.200.000 Kč“. Platba měla být provedena na základě faktury vystavené Žalobcem. Žalobce fakturu vystavil, k předmětné částce připočetl DPH v zákonné výši a doručil fakturu Žalovanému, který uhradil část fakturované částky (částku odpovídající záloze bez DPH) v prosinci 2014 a zbytek (odpovídající

DPH) teprve dne 25.1.2005. Žalovaný tak zaplatil celou zálohovou platbu včetně DPH v lednu 2005, kdy také Kupní smlouva dle Žalobceva názoru nabyla účinnosti.

Žalovaný

126. Žalovaný má za to, že smluvní strany vyjádřily shodnou vůli, aby Kupní smlouva nabyla účinnosti dnem, kdy kupující uhradí prodávajícímu první zálohovou platbu ve výši 535.200.000 Kč. Zmíněnou interpretaci podporuje fakt, že strany vymezily předmětnou platbu v čl. IV odst. 3 písm. a) Kupní smlouvy věcně (jako „zálohovou platbu ve výši 20% z kupní ceny za dodávku 20 kusů Lokomotiv bez DPH“) a zároveň pro odstranění pochybností přesnou částkou „tj. 535.200.000 Kč“. Toto vyjádření je kategorického rázu, neponechává prostor pochybnostem a účinnost Kupní smlouvy tak dle názoru Žalovaného byla vázána na úhradu uvedené částky, nikoliv na úhradu DPH, přičemž dané smluvní ujednání jasně hovoří o částce 535.200.000 Kč. Ta byla Žalovaným uhrazena dne 27.12.2004, což je mezi stranami nesporné; Kupní smlouva tak nabyla účinnosti v prosinci 2004. Pokud jde o Žalobcův argument, že navázání účinnosti Kupní smlouvy na úhradu zálohy bylo podmínkou obsaženou v zadávací dokumentaci zakázky (část II. odst. 3, písm. h)), a proto je v případě pochybností třeba uplatnit výklad *contra proferentem* dle § 266 odst. 4 ObchZ, tzn. vykládat sporný výraz k tíži strany, která jej použila jako první, zde tedy k tíži Žalovaného, Žalovaný uvedl, že obdoba zmíněného ujednání byla v zadávací dokumentaci sice obsažena, avšak konkrétní textací, resp. první návrh Kupní smlouvy vypracoval Žalobce.

Rozhodčí senát

127. Rozhodčí senát dospěl k závěru, že čl. IV odst. 3 písm. a) Kupní smlouvy jasně uvádí, že zálohová platba má být uhrazena na základě faktury. Vzhledem k tomu, že fakturovat zálohu bez DPH nelze, musela být DPH dle platných předpisů účtována, kupující (Žalovaný) byl povinen ji uhradit a prodávající (Žalobce) řádně odvést. Uhradil-li tedy Žalovaný v prosinci 2004 Žalobci 535.200.000 Kč, obdržel tento de facto jen 449.747.900 Kč, neboť zbytek představovala 19% DPH, kterou byl povinen odvést. Dle smlouvy však měla být Žalobci poskytnuta zálohová platba ve výši 535.200.000 Kč, což však v prosinci nebyla. Nelze také přehlédnout, že textace (byť bez vyčíslení sumy) pochází ze zadávací dokumentace, kterou vytvořil Žalovaný, pouhé přidání částky (představující 20% celkové ceny lokomotiv bez DPH) nemohlo změnit smysl tohoto ujednání. Z těchto důvodů má Rozhodčí senát za to, že Kupní smlouva nabyla účinnosti v lednu 2005 (25.1.2005).

B Nemožnost odepření plnění ze strany Žalovaného

Žalobce

128. Dle čl. IV odst. 3 písm. b) Kupní smlouvy měl Žalovaný plnit vždy až po předání stanovených výrobních fází; dodáním příslušné výrobní fáze byl závazek Žalobce splněn a vznikl závazek Žalovaného zaplatit sjednanou část kupní ceny. Splatnost platebních závazků Žalovaného přitom vyjma splatnosti stanovené Dodatkem č. 3 běžela až od předání příslušné výrobní fáze, které ve všech případech proběhlo a na základě kterých teprve Žalobce vystavil fakturu. V žádném z těchto dílčích vztahů se Žalobcem nebyl Žalovaný v postavení strany, která má plnit před plněním druhé strany, a proto nebyl oprávněn své plnění odepřít ve smyslu § 326 odst. 1 ObchZ, neboť toto ustanovení se vztahuje pouze na případy, kdy plnění jedné strany smlouvy předchází plnění strany druhé.

129. Žalobce odmítl, že by již uplynuly termíny pro předání kompletně dokončených Lokomotiv, ale i kdyby tomu tak bylo, nic by to nezměnilo na povinnosti Žalovaného plnit svůj smluvní závazek v návaznosti na splnění části závazku Žalobce v souladu s Kupní smlouvou. Pokud by skutečně došlo k prodlení s předáním Lokomotiv na straně Žalobce, měl by Žalovaný vedle nároku na smluvní pokutu dle čl. II odst. 6 a 8 Kupní smlouvy právo od Kupní smlouvy odstoupit podle čl. X Kupní smlouvy. Jestliže však Žalovaný od Kupní smlouvy neodstoupil, Žalobcův závazek dodat výrobní fáze Lokomotiv i nadále trval v souladu s § 324 odst. 2 ObchZ, přičemž v případě splnění (třebaže pozdního) vzniká odpovídající závazek Žalovaného. Pokud Žalovanému „není zřejmé, na jakém právním základě měl kupující platit prodávajícímu za částečné, z ekonomického hlediska bezcenné dílčí plnění v situaci, kdy již dávno uplynuly termíny pro předání kompletně dokončeného díla“, jde o neznalost právního vztahu mezi stranami, neboť v případě Lokomotiv nejde o dílo, nýbrž o zboží coby předmět koupě, a právním základem pro platby za dokončené výrobní fáze je právě Kupní smlouva, která v souladu se zadávací dokumentací stanoví, že Žalovaný má platit za předání dokončených hrubých staveb skříní a výrobně dokončených Lokomotiv.

Žalovaný

130. Žalovaný uvedl, že v době, kdy měla nastat splatnost sporných částí kupní ceny, tj. v dubnu až červnu 2010, již uplynuly všechny smluvní termíny pro kompletní předání veškerých Lokomotiv, včetně průkazů způsobilosti, a ekvivalentů průkazu způsobilosti, avšak Žalobce tehdy žádnou Lokomotivu, včetně průkazů, nedodal a nebyl ani schopen s určitostí sdělit, kdy se tak stane. Proto Žalovaný za situace, kdy byl Žalobce v prodlení s kompletní dodávkou 16. a 17., resp. 8., 9. a 10. Lokomotivy (včetně všech schválení), a nebylo vůbec zřejmé, zda a kdy své závazky splní, platbu odepřel. Protože Žalobce nedodržel žádný z termínů stanovených v Kupní smlouvě a protože dodání samotné hrubé skříně či pouze výrobně dokončené Lokomotivy nemá pro Žalovaného samo o sobě hospodářský smysl, byl Žalovaný z důvodu trvajících, kumulativních prodlení na straně Žalobce oprávněn odepřít plnění a není mu zřejmé, na jakém právním základě by měl platit za z ekonomického hlediska bezcenné, dílčí plnění v situaci, kdy již dávno uplynuly termíny pro předání kompletně dokončeného díla.

131. Žalobcův výklad, že § 326 ObchZ na danou situaci nedopadá, neboť neexistuje závazek, který by byl Žalovaný povinen plnit před splatností závazku Žalobce, je dle názoru Žalovaného nesprávný a ryze normativistický, protože přehlíží smysl a účel Kupní smlouvy. Smluvní plnění (dodávka 20 kusů lokomotiv) je ve vztahu k jednotlivým lokomotivám tvořeno souborem dodávek dílčích výrobních etap a na ně navazujících plateb, na něž navazují dodávky dalších dílčích výrobních etap a další platby, atd. až po platby za předání zcela dokončených a schválených lokomotiv. Jednotlivá plnění jsou provázána a v celku tvoří určitý řetězec na sebe navazujících plnění. Žalobce tak přehlíží, že předmětem Kupní smlouvy není dodávka segregovaných výrobních etap, ale kompletních lokomotiv (vč. certifikací) vznikajících postupným plněním na sebe navazujících výrobních fázích, které jsou věcně provázány, úzce spolu souvisejí a vzájemně se podmiňují do té míry, že realizace jedné fáze nemá bez těch dalších pro Žalovaného smysl. Pokud tedy v okamžiku splatnosti závazku Žalovaného bylo zjevné, že Žalobce nesplní svůj navazující závazek dodat dílčí výrobní etapu lokomotivy, popř. už byl v prodlení se splněním navazující fáze, resp. s kompletním předáním lokomotivy (vč. všech schválení), měl Žalovaný na základě § 326 odst. 1 ObchZ právo odepřít další plnění.

Rozhodčí senát

132. Rozhodčí senát má za to, že z čl. IV odst. 3 písm. a) Kupní smlouvy je zřejmé, že kupní cena měla být hrazena postupně a vyjma zálohové platby, na niž byla navázána účinnost celé Kupní smlouvy, byly dílčí platby vázány na dokončení jednotlivých etap výroby. S výjimkou zálohy tedy nešlo ze strany Žalovaného o plnění platebního závazku předem, ale až po dosažení (splnění) určitých milníků. V případě prodlení Žalobce (prodávajícího) s dosahováním těchto milníků byl Žalovaný (kupující) oprávněn žádat smluvní pokutu, popř. od Kupní smlouvy odstoupit. Jestliže však neodstoupil a jestliže bylo sjednaných milníků (byť opožděně) dosaženo, vzniká Žalovanému právo na sjednanou pokutu za prodlení, nikoli však oprávnění odpírat úhradu s milníky spojených částí kupní ceny.

133. Tomu, že strany si byly faktu, že plnění Žalovaného následuje až po plnění Žalobce, vědomy, nasvědčuje i text čl. II odst. 7 Kupní smlouvy: „*V případě, že Kupující neuhradí řádně a včas své platební závazky vůči Prodávajícímu tak, jak jsou tyto uvedeny v čl. IV této Smlouvy nebo pokud Kupující neposkytne Prodávajícímu dostatečné zajištění svého splatného platebního závazku, je Prodávající oprávněn po dobu prodlení Kupujícího odepřít další plnění povinností dle této Smlouvy.* ... “ Toto ustanovení tak v podstatě odpovídá znění § 326 odst. 1 ObchZ, avšak pro případ prodlení (s úhradou) opravňuje k odepření plnění Žalobce jakožto prodávajícího, nikoli Žalovaného, neboť ten měl plnit až v návaznosti na plnění Žalobce. Platby, vyjma prvé zálohové platby, byly vázány na dokončení jednotlivých etap výroby a nešlo tedy o plnění předem. Žalovaný jakožto kupující je v případě prodlení Žalobce coby prodávajícího oprávněn žádat pokutu za prodlení, ale nemůže odpírat úhradu částí ceny, bylo-li sjednaných dílčích plnění (milníků), byť opožděně, dosaženo.

C Nárok Žalobce na dosud nezaplacené části kupní ceny s příslušenstvím

Žalobce

134. Kupní cena ve výši 3.264.720.000 Kč (2.676.000.000 Kč + 22% DPH) měla být v souladu s Kupní smlouvou placena po částech, přičemž Kupní smlouva stanovila splatnost na 30 dní od předání příslušné projektové fáze (vyjma zálohové platby). Žalovaný však část kupní ceny ve výši 208.314.480 Kč nezaplatil a započtl ji na smluvní pokuty. Žalobce uváděl prodlení Žalovaného s úhradou částí kupní ceny za předání Hrubé skříně a Výrobně dokončených lokomotiv takto:

motiva	Splatnost za Hrubou skříň	Skutečná úhrada	Prodlení (dny)	Splatnost za Výr. dokončení	Skutečná úhrada	Prodlení (dny)
1	20.1.2006	19.1.2006	0	28.9.2008	15.12.2008	78
2	20.1.2006	19.1.2006	0	15.12.2008	21.1.2009	37
3	20.4.2008	15.12.2008	239	25.11.2009	22.12.2009	27
4	29.4.2009	30.4.2009	1	19.12.2009	13.1.2010	25
5	27.5.2009	20.7.2009	54	14.1.2010	12.2.2010	29
6	24.6.2009	22.9.2009	90	28.1.2010	24.2.2010	27
7	23.7.2009	24.9.2009	63	21.3.2010	30.4.2010	40
8	9.10.2009	16.11.2009	38	22.4.2010	Dosud neuhrazeno 56.196.000 Kč	
9	5.11.2009	27.11.2009	22	22.5.2010	Dosud neuhrazeno 56.196.000 Kč	
10	3.12.2009	23.12.2009	20	12.6.2010	Část uhrazena 8.7.2010 Kč, zbývá 31.6962.480 Kč	
11	27.12.2009	27.1.2010	31	27.6.2010	28.7.2010	31
12	17.1.2010	17.2.2010	31	1.8.2010	25.8.2010	24
13	18.2.2010	17.3.2010	27	17.10.2010	18.11.2010	32
14	12.3.2010	8.4.2010	27	11.11.2010	1.12.2010	20
15	7.4.2010	5.5.2010	28	25.11.2010	15.12.2010	20
16	1.5.2010	Dosud neuhrazeno 32.112.000 Kč		26.12.2010	12.1.2011	17
17	26.5.2010	Dosud neuhrazeno 32.112.000 Kč		20.1.2011	11.2.2011	22
18	26.6.2010	21.7.2010	25	28.1.2011	16.2.2011	19
19	29.7.2010	25.8.2010	27	2.7.2011	4.7.2011	2
20	15.8.2010	8.9.2010	24	21.8.2011	23.8.2011	2

135. Žalobce požaduje vedle dlužné částky také úrok z prodlení, neboť neměl-li Žalovaný na opožděném plnění ze strany Žalobce zájem, jak nyní tvrdí, mohl, byl-li přesvědčen o Žalobcově prodlení, od Kupní smlouvy odstoupit a vyhnout se tak povinnosti uhradit část kupní ceny odpovídající rozsahu Žalobcova splněného závazku. Jestliže tak neučinil, nemůže se zprostit odpovědnosti za své prodlení, ani související povinnosti uhradit dohodnutý úrok z prodlení. Případné prodlení Žalobce a prodlení Žalovaného spolu nikterak nesouvisí a Žalovaný nemůže prodlením Žalobce obhajovat své vlastní prodlení nastalé po splnění části Žalobcova závazku předpokládaného Kupní smlouvou. Využil-li Žalobce svého práva žádat úrok z prodlení vyplývajícího jak z Kupní smlouvy, tak přímo ze zákona, nelze to považovat za jednání v rozporu s dobrými mravy či poctivým obchodním stykem.

136. Pokud Žalovaný rozporuje některá Žalobcem uváděná data splatnosti platebních závazků Žalovaného s tím, že na faktuře je uvedeno jiné datum splatnosti než v Kupní smlouvě, má Žalobce za to, že data splatnosti jsou dána přímo čl. IV Kupní smlouvy, který u jednotlivých plateb pevně stanoví, že budou provedeny do 30 dnů po dokončení hrubé stavby skříně, resp. výrobního dokončení. Na tom nic nemění případné jiné datum splatnosti uvedené na faktuře, a proto měl Žalovaný uhradit platby k datu splatnosti dle Kupní smlouvy, nikoliv dle faktury. Žalovaný tak byl v prodlení s úhradou

některých svých platebních závazků a neprokázal existenci žádného právního důvodu k vyloučení povinností platit úroky z prodlení.

137. Žalobce má za to, že splatnost částí kupní ceny byla závazně určena Kupní smlouvou, na čemž nemůže nic měnit ani skutečnost, že některé z vystavených faktur nedopatřením uváděly datum splatnosti odlišně oproti splatnosti stanovené Kupní smlouvou. Splátnost nemůže měnit ani Dodatek č. 3, který nelze vůbec aplikovat, když z předložených důkazů vyplývá, že (i) Žalovaný finanční prostředky od společnosti Eurofima obdržel ještě před Kupní smlouvou stanovenou splatností dotčených částí kupní ceny, a zejména proto, že (ii) Dodatek č. 3 je s ohledem na jeho neurčitost neplatný ve smyslu § 37 odst. 1 OZ v rozhodném znění, neboť není zřejmé, jaké finanční prostředky od společnosti Eurofima jsou jím myšleny. Rozhodné proto jsou pouze termíny splatnosti částí kupní ceny dle původního znění čl. IV odst. 3 písm. b) Kupní smlouvy.

138. Poté, co Žalobce předal Žalovanému jednotlivé Lokomotivy s českým Průkazem způsobilosti, uhradil Žalovaný v případě 13 Lokomotiv (č. 1, 3, 5 - 8, 11, 12, 14 - 18) příslušnou část kupní ceny s jednodenním zpožděním, a proto Žalobce svůj žalobní nárok dne 18.3.2015 rozšířil o úrok z tohoto prodlení, který činí 93.163,61 Kč.

Žalovaný

139. Žalovaný pokládá Žalobcův požadavek na zaplacení úroků z prodlení za zcela absurdní za situace, kdy byl Žalobce ve značném prodlení s předáváním hrubých staveb skříní i Výrobně dokončených Lokomotiv. Z tohoto prodlení bylo zřejmé, že Žalobce není schopen plnit své smluvní povinnosti řádně a včas, a proto byl Žalovaný ve smyslu § 326 odst. 1 ObchZ oprávněn odepřít placení Žalobcem vyfakturovaných částek. Žalobci tak nemohl vzniknout nárok na úroky z prodlení. Na tom nic nemění ani fakt, že Žalobcem účtované částky Žalovaný nakonec zaplatil.

140. Žalobcova tvrzení o splatnosti jsou účelová, neboť to byl právě Žalobce, kdo vystavil faktury obsahující jiná data splatnosti, než bylo stanoveno v Kupní smlouvě, přičemž ani ze vzájemné komunikace stran nevyplývá, že by Žalobce někdy splatnost uvedenou na fakturách zpochybňoval. Možnost upravit data splatnosti přímo na faktuře vyplývá i z vlastního textu Kupní smlouvy, která v odst. 4 čl. IV uvádí, že „*jednotlivé platby kupní ceny uvedené v čl. IV odst. 3 této Smlouvy budou hrazeny na základě faktur vystavených Prodávajícím.*“ Kupní smlouva uvádí, že platby budou uskutečňovány na základě faktur vystavených Žalobcem, Žalobce ve fakturách stanovil konkrétní data splatnosti a Žalovaný byl oprávněn z obsahu faktur vycházet.

141. Pokud jde o prostředky od společnosti Eurofima zmiňované v Dodatku č. 3 Kupní smlouvy, Žalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že úvěr od této společnosti byl podmíněn schválením státní záruky, a to příslušným zákonem, k čemuž nedošlo, žádné prostředky od společnosti Eurofima pro rok 2008 nakonec neobdržel. Proto v souladu s Dodatkem č. 3 nastala splatnost částí kupní ceny za příslušné výrobní etapy (Hrubá skříň Lokomotivy č. 3 a Výrobně dokončené lokomotivy č. 1 a 2) až dne 15.12.2008.

142. K údajnému jednodennímu prodlení Žalovaného s úhradou částí kupní ceny za Lokomotivy č. 1, 3, 5 - 8, 11, 12, 14 - 18. Žalovaný uvedl, že u těchto Lokomotiv připadla splatnost (30. den po předání Lokomotiv s českým Průkazem způsobilosti) na neděli 21.7.2013 (č. 1, 3, 5 - 8, 12, 14 - 18) a neděli

16.2.2014 (č. 11), a proto v souladu s § 122 odst. 3 zákona 40/1964 Sb., občanský zákoník v rozhodném znění nastala splatnost nejbližší následující pracovní den, kdy také došlo k úhradě. Žádné jednodenní prodlení tedy nenastalo.

zhodčí senát

143. Rozhodčí senát má za to, že čl. IV odst. 3 písm. a) Kupní smlouvy stanovil, že kupní cena měla být hrazena postupně a vyjma zálohové platby, na niž byla navázána účinnost celé Kupní smlouvy, byly dílčí platby vázány na dokončení jednotlivých etap výroby (20% z ceny za předání Hrubé stavby skříní, 35% z ceny po předání Výrobně dokončené lokomotivy, 25% z ceny za předání Lokomotivy s Průkazy způsobilosti a 5% z ceny po předání Ekvivalentu průkazu lokomotivy). Žalovaný tak jednotlivé části kupní ceny hradil až poté, co byla daná etapa Žalobcem splněna. Žalobce postupně předal Žalovanému všechny Hrubé stavby skříní, Výrobně dokončené lokomotivy i Lokomotivy s Průkazy způsobilosti, avšak Žalovaný uhradil řadu částí kupní ceny Žalobci s prodlením a několik částí kupní ceny nezaplatil a započtl je na smluvní pokuty požadované za prodlení s dodáním plnění dle Kupní smlouvy. 144. Rozhodčí senát má za to, požadavek Žalobce na úrok z prodlení je oprávněný, když Žalovaný byl s úhradou plateb v prodlení. Prodlení Žalobce neopravňovalo Žalovaného k odepření placení, neboť úhrada jednotlivých částí kupní ceny byla vázána na dosažení stanovených milníků (splnění etap). Pokud Žalovaný neměl na opožděném plnění ze strany Žalobce zájem, mohl, byl-li přesvědčen o Žalobcově prodlení, od Kupní smlouvy odstoupit. Jestliže tak neučinil a jestliže Žalobce svůj závazek být opožděně splnil, je Žalovaný povinen uhradit odpovídající část kupní ceny a nemůže se zprostit odpovědnosti za své prodlení s takovou úhradou ani související povinnosti uhradit dohodnutý úrok z prodlení. Využil-li Žalobce svého práva žádat úrok z prodlení vyplývajícího jak z Kupní smlouvy, tak ze zákona, nemůže to být považováno za jednání v rozporu s dobrými mravy či poctivým obchodním stykem. 145. Rozhodčí senát má také za to, že z čl. IV odst. 4 Kupní smlouvy je zřejmé, že splatnost kupní ceny je Kupní smlouvou nastavena v návaznosti na její plnění. Údaje splatnosti uvedené na fakturách tak nejsou rozhodné, rozhodná je splatnost stanovená Kupní smlouvou a od této splatnosti se odvíjí prodlení Žalovaného.

146. V této souvislosti Rozhodčí senát také neshledal důvody pro neplatnost Dodatku č. 3 Kupní smlouvy namítané Žalobcem, neboť znění tohoto Dodatku je ve vztahu ke splatnosti kupní ceny dostatečně určité a není rozhodné, jaké konkrétní finanční prostředky měl Žalovaný od společnosti Eurofima získat. Žalobce v řízení neprokázal, že by Žalovaný tyto prostředky skutečně získal, a že tedy splatnost v Dodatku č. 3 uvedených částí kupní ceny měla nastat dříve než 15.12.2008. Přičemž u Výrobně dokončené lokomotivy č. 2 (přesněji č. 1, neboť Lokomotivy č. 1 a č. 2 byly předány v opačném pořadí, jak je zřejmé z předávacích protokolů k nim) nastala splatnost části kupní ceny až 30 dní po předání a nikoli 15.12.2008, jak uvedl Žalobce. K tomuto datu (15.12.2008) Lokomotiva ještě nebyla výrobně dokončena a Dodatek č. 3 stanovil, že splatnost nastane do 15 dnů ode dne, kdy Žalovaný obdrží finanční prostředky od firmy Eurofima, ne však dříve než 30 dnů po Výrobním dokončení a ne později než 15.12.2008. Z toho tedy vyplývá, že v tomto případě by konec lhůty splatnosti (15.12.2008) nastal ještě před jejím začátkem (21.1.2009). Proto ujednání Dodatku 3 nelze použít a musí platit obecné ujednání Kupní smlouvy, které stanoví, že splatnost nastává 30 dní po Výrobním dokončení, tedy po předání Výrobně dokončené lokomotivy č. 2.

147. Nieméně Rozhodčí senát shledal mezi údaji o prodlení (daty splatnosti) uváděnými Žalobcem a skutečností určité rozdíly, když data splatnosti uváděná Žalobcem nezohledňují soboty, neděle a

státem uznané svátky a nadto se u několika Lokomotiv liší od dat splatnosti vyplývajících z předávacích protokolů a inspekčních certifikátů, a proto Rozhodčí senát přiznal Žalobci nárok na úrok z prodlení takto:

	Splatnost za Hrubou skříň	Skutečná úhrada		Splatnost za Výr. dokončení	Skutečná úhrada	
1	20.1.2006	19.1.2006	0	21.1.2009	21.1.2009	0
2	20.1.2006	19.1.2006	0	15.12.2008	15.12.2008	0
3	15.12.2008	15.12.2008	0	25.11.2009	22.12.2009	27
4	29.4.2009	30.4.2009	1	21.12.2009	13.1.2010	23
5	27.5.2009	20.7.2009	54	14.1.2010	12.2.2010	29
6	24.6.2009	22.9.2009	90	28.1.2010	24.2.2010	27
7	23.7.2009	24.9.2009	63	22.3.2010	30.4.2010	39
8	9.10.2009	16.11.2009	38	22.4.2010	Dosud neuhrazeno 56.196.000 Kč	
9	5.11.2009	27.11.2009	22	24.5.2010	Dosud neuhrazeno 56.196.000 Kč	
10	3.12.2009	23.12.2009	20	14.6.2010	Část uhrazena 8.7.2010 Kč, zbývá 31.696.480 Kč	
11	28.12.2009	27.1.2010	30	28.6.2010	28.7.2010	30
12	18.1.2010	17.2.2010	30	2.8.2010	25.8.2010	23
13	18.2.2010	17.3.2010	27	18.10.2010	18.11.2010	31
14	12.3.2010	8.4.2010	27	11.11.2010	1.12.2010	20
15	7.4.2010	5.5.2010	28	25.11.2010	15.12.2010	20
16	2.5.2010	Dosud neuhrazeno 32.112.000 Kč		27.12.2010	12.1.2011	16
17	26.5.2010	Dosud neuhrazeno 32.112.000 Kč		20.1.2011	11.2.2011	22
18	28.6.2010	21.7.2010	23	28.1.2011	16.2.2011	19
19	29.7.2010	25.8.2010	27	4.7.2011	4.7.2011	0
20	16.8.2010	8.9.2010	23	22.8.2011	23.8.2011	2

148. Rozhodčí senát má dále za to, že vzhledem k tomu, že dny 21.7.2013 a 16.2.2014 byly skutečně nedělemi, nastala splatnost příslušných částí kupní ceny za předmětných 13 kusů Lokomotiv nejbližšího následujícího pracovního dne, kdy také byly tyto částky Žalovaným zaplacený. Žalovaný

se tak nedostal se zaplacením do prodlení a Žalobci nelze nárok na úrok z prodlení ve výši 93.163,61 Kč přiznat.

p Nárok Žalovaného na smluvní pokuty

Žalobce

149. Žalobce má za to, že následkem prodlení Žalovaného s úhradou většiny jeho platebních závazků došlo dle čl. II odst. 7 Kupní smlouvy k prodloužení termínů plnění Žalobce určených v čl. II. Kupní smlouvy. Smyslem a účelem čl. II odst. 7 Kupní smlouvy je chránit Žalobce (prodávajícího) před povinností poskytovat jakékoliv plnění v případě, že je Žalovaný (kupující) v prodlení s plněním kteréhokoli ze svých platebních závazků s tím, že se o dobu takového prodlení kupujícího prodlužují všechny termíny plnění prodávajícího dle čl. II Kupní smlouvy.

150. Výklad Žalovaného, že k prodloužení termínů může dojít jen u té Lokomotivy, u níž prodlení Žalovaného s plněním platebních závazků nastalo, je podle Žalobce v rozporu se zněním Kupní smlouvy, která v čl. II odst. 7 stanoví, že se v případě prodlení Žalovaného s placením jeho platebních závazků „...*prodlužují termíny plnění uvedené v čl. II.*“, přičemž používá množné číslo „*termíny*“. Je proto zjevné, že k prodloužení termínů plnění dochází u všech Lokomotiv bez rozdílu. Jiný výklad by odporoval i smyslu Kupní smlouvy, neboť by se v případě prodlení Žalovaného s úhradou poslední části kupní ceny za dodaný ekvivalent průkazu způsobilosti již žádná lhůta prodloužit nemohla a Žalobce by při probíhající výrobě dalších kusů Lokomotiv již nebyl chráněn před negativními důsledky prodlení Žalovaného.

151. Nadto, není ani technologicky a logisticky realizovatelné, aby Žalobce pozastavil plnění jen u jedné Lokomotivy, a přitom pokračoval ve výrobě a předávání dalších Lokomotiv s průkazy způsobilosti, když výrobní fáze všech Lokomotiv jsou od počátku výrobně (ale i z hlediska financování) provázané a pozastavení jedné Lokomotivy s sebou nevyhnutelně nese pozastavení celého procesu výroby. I proto bylo z vypsání obchodní veřejné soutěže a zadávací dokumentace do Kupní smlouvy přejato ustanovení čl. IV, jímž byly postupné platby za dodání předmětu smlouvy navázány na dosahování jednotlivých výrobních fází plnění Kupní smlouvy jako celku, tj. ohledně všech 20 kusů Lokomotiv. Průběžně placené finanční prostředky totiž Žalobce vynakládal na dosahování dalších výrobních fází. Smysl a účel tohoto ustanovení Kupní smlouvy proto naplňuje jen ten výklad, kdy v důsledku prodlení Žalovaného s placením dochází k prodloužení termínů u všech Lokomotiv.

152. Čl. II odst. 7 Kupní smlouvy je nutno vykládat tak, že slovní spojení „*V případě, že Kupující neuhradí řádně a včas své platební závazky...*“ pojednává o stejné situaci (je užito slovo „*případě*“) jako slovní spojení „*V takovém případě se zároveň prodlužují termíny plnění uvedené v čl. II o dobu, po kterou byl Kupující s plněním svých povinností v prodlení.*“. Touto situací je přitom nesporně skutečnost, že Žalovaný (kupující) neuhradil řádně a včas své platební závazky. Za takové situace nastávají dva Kupní smlouvou předvídané důsledky: (i) oprávnění Žalobce (prodávajícího) odepřít další plnění dle Kupní smlouvy, a (ii) prodloužení termínů plnění uvedených v čl. II Kupní smlouvy o dobu, po kterou byl Žalovaný (kupující) v prodlení. Tento výklad odpovídá jak gramatickému, tak i systematickému, logickému a teleologickému výkladu Kupní smlouvy. Odepření plnění přitom není podmínkou pro posun termínů dle čl. II Kupní smlouvy, ale samostatně stojícím oprávněním Žalobce vzniklým v důsledku prodlení Žalovaného, jehož případné nevyužití nemá na automatické

prodlužování termínů plnění Žalobce žádný vliv. Za odepření plnění lze považovat i faktické nedodání předmětu Kupní smlouvy. Případné nejasnosti ve formulaci čl. II odst. 7 Kupní smlouvy jdou v souladu s § 266 odst. 4 ObchZ k tíži Žalovaného, neboť ustanovení stejného významu obsahovala již zadávací dokumentace k vyhlášení obchodní veřejné soutěže (viz část II odst. 3 písm. h)). Kupní smlouva pak byla mezi stranami uzavřena v podobě dle návrhu Žalobce přiloženého k jeho nabídce, z čehož vyplývá, že Žalobce dodržel všechny podmínky stanovené vyhlášením obchodní veřejné soutěže a převzal Žalovaným stanovenou úpravu práv a povinností smluvních stran.

153. Žalobce je však především přesvědčen, že ujednání o smluvní pokutě v čl. II odst. 6 Kupní smlouvy je absolutně neplatné pro neurčitost, neboť z něj nelze spolehlivě zjistit ani výši ani způsob určení smluvní pokuty. Je sice jisté, že strany se dohodly, že smluvní pokuta se určí procentem ze stanovené částky za každý den prodlení s předáním, avšak zatímco procentní sazba je vyjádřena jednoznačně (0,02 % denně), základ pro výpočet této sazby dostatečně zřejmý není, když sankce má být vypočtena z „*kupní ceny každé pozdě dodané Lokomotivy uvedené v čl. IV odst. 1 této Smlouvy*“, aniž je specifikováno, zda je míněna kupní cena za dodávku 1 kusu Lokomotivy bez DPH nebo včetně DPH, přičemž odkazovaný čl. IV odst. 1 Kupní smlouvy uvádí kupní ceny obě, tedy jak bez DPH, tak včetně DPH. Z tohoto důvodu neumožňuje text smluvního ujednání s jistotou určit, zda bylo vůli smluvních stran sankcionovat pozdní dodání jednotlivých Lokomotiv částkou odpovídající 0,02% denně z kupní ceny bez DPH (tj. 133.800.000 Kč) nebo částkou odpovídající 0,02% denně z kupní ceny včetně DPH (tj. 163.236.000 Kč).

Žalovaný

154. Oprávnění odepřít plnění dle čl. II odst. 7 Kupní smlouvy a s tím související prodloužení termínů plnění se dle Žalovaného může vztahovat vždy pouze k určité Lokomotivě, jíž se týkalo prodlení Žalovaného s platbou, neboť čl. II Kupní smlouvy stanoví termíny plnění pro každý kus Lokomotivy zvlášť. Nadto dle čl. IV odst. 3 Kupní smlouvy má být kupní cena hrazena postupně, za každou Lokomotivu zvlášť. Vždy tak lze identifikovat, které Lokomotivy se případné prodlení s platbou týká. Kupní smlouva neříká, že by vlivem prodlení Žalovaného mělo dojít k navazujícímu automatickému prodloužení termínů plnění Kupní smlouvy, když z gramatického a logického výkladu čl. II odst. 7 Kupní smlouvy lze dovodit, že důsledkem prodlení Žalovaného je vznik práva Žalobce (prodávajícího) na odepření dalšího plnění Kupní smlouvy, přičemž Žalobce tohoto oprávnění může, ale nemusí využít.

155. Jedná se tedy o možnost a oprávnění Žalobce, nikoliv o automatický důsledek prodlení Žalovaného, a uplatnění tohoto práva vyžaduje aktivní konání. Prodloužení termínů plnění dává smysl pouze v případě, že Žalobce tohoto oprávnění využil, přičemž z logiky věci vyplývá, že Žalobce takové odepření plnění musí Žalovanému výslovně oznámit.

156. Žalobce však plnění Kupní smlouvy nikdy neodepřel ani fakticky, natož aby nějaké odepření Žalovanému oznámil výslovně, a proto nemohlo dojít ani k prodloužení termínů dle čl. II Kupní smlouvy. Žalobcovo tvrzení, že prodloužení termínů je automatickým důsledkem neuhrazení platebních závazků, je v rozporu se zněním předmětného ustanovení Kupní smlouvy a s jeho jazykovým, resp. gramatickým výkladem.

157. Pokud tedy Žalobce v návaznosti na nezaplacení části kupní ceny Žalovaného v přiměřené době nevyrozuměl o tom, že odpírá plnění, a zároveň fakticky pokračoval v plnění Kupní smlouvy (byť se

zpožděním oproti sjednaným termínům), nevykonával právo odepřít plnění ve smyslu čl. II odst. 7 Kupní smlouvy, a proto nemohly nastat důsledky, které čl. II odst. 7 Kupní smlouvy s prodloužením kupujícího spojuje. Případné interpretační nejasnosti daného ujednání nemohou jít k tíži Žalovaného, neboť toto ujednání není formulováno nejasně a současně je za jeho formulaci odpovědný Žalobce, který zpracoval a předložil první (a jediný) návrh Kupní smlouvy. Formulace použité Žalovaným v průběhu zadávacího řízení nelze považovat za použití v rámci „jednání“ ve smyslu § 266 odst. 4 ObchZ.

Rozhodčí senát

158. Rozhodčí senát má v první řadě za to, že ujednání o smluvní pokutě v čl. II odst. 6 Kupní smlouvy je absolutně neplatné pro neurčitost, neboť výše smluvní pokuty musí být buď jednoznačně určena, nebo musí být stanoven způsob jejího určení. Tedy musí být buď uvedena konkrétní částka, nebo musí být tato částka zjištělná z textu smlouvy, což v tomto případě není splněno. Uvedené ustanovení totiž sice jasně stanoví procentuální sazbu i základ pro výpočet smluvní pokuty (kupní cenu Lokomotivy), avšak pro určení této kupní ceny odkazuje na čl. IV odst. 1 Kupní Smlouvy, kde je konkrétní částkou uvedena jak kupní cena s DPH, tak také bez ní. Není tedy zřejmé, která z těchto cen (jaká přesná částka) má být základem výpočtu smluvní pokuty v případě prodlení. Tuto nejasnost nelze odstranit výkladem daného smluvního ustanovení, neboť možnosti výkladu právních úkonů, pro které zákon stanoví obligatorní písemnou formu, což je případ ujednání o smluvní pokutě, jsou výrazně omezené a obě zmíněné alternativy jsou možné i logické.

159. Rozhodčí senát má dále za to, že čl. II odst. 7 Kupní smlouvy je třeba vykládat tak, že v důsledku prodlení Žalovaného (kupujícího) vzniká Žalobci (prodávajícímu) oprávnění odepřít další plnění dle Kupní smlouvy, a současně dochází k prodloužení termínů plnění uvedených v čl. II Kupní smlouvy o dobu, po kterou byl Žalovaný (kupující) v prodlení, přičemž prodloužení se týká termínů všech Lokomotiv. Odepření plnění přitom není podmínkou pro posun termínů dle čl. II Kupní smlouvy, ale Žalobcovým samostatným oprávněním, jehož případné nevyužití nemá na prodloužování termínů Žalobcova plnění vliv. Tento výklad odpovídá gramatickému, i teleologickému výkladu Kupní smlouvy, když uvedené ustanovení Kupní smlouvy stanoví, že (i) „*termíny plnění*“ (množné číslo) se prodlužují nikoli o dobu, po kterou prodávající (Žalobce) odpíral plnění, ale právě o dobu, „*po kterou byl Kupující s plněním svých povinností v prodlení*“, (ii) finanční prostředky průběžně placené Žalovaným používal Žalobce na dosahování dalších výrobních fází Lokomotiv.

160. Rozhodčí senát má za to, že uvedené ustanovení čl. II odst. 7 Kupní smlouvy nečiní zásadní výkladové obtíže, nicméně případné nejasnosti ve formulaci je třeba v souladu s § 266 odst. 4 ObchZ vykládat k tíži Žalovaného, neboť ustanovení stejného významu obsahovala již zadávací dokumentace k vyhlášení obchodní veřejné soutěže.

161. Z uvedeného důvodu je Rozhodčí senát názoru, že s ohledem na skutečnost, že Žalovaný nebyl oprávněn odepřít Žalobci úhradu částí kupní ceny za již splněné etapy, a pokud tak učinil, dostal se s plněním své povinnosti do prodlení, nastal účinek předvídaný čl. II odst. 7 Kupní smlouvy, tj. automatické prodloužení termínů plnění o dobu prodlení kupujícího Žalovaného. Proto ani v případě Ekvivalentů Průkazu způsobilosti, byť je v tomto případě smluvní pokuta sjednána platně, nemohlo dojít k prodlení na straně Žalobce a tedy ani Žalovanému nemohl vzniknout nárok na smluvní pokutu sjednanou pro případ takového prodlení.

6 Nedostatky Lokomotiv mimo okolnosti vylučující odpovědnost

Žalobce

162. Žalobce má za to, že údajné vady vytýkané Žalovaným nemohou mít relevanci s ohledem na automatické prodlužování termínů pro plnění Žalobce v důsledku prodlení Žalovaného s placením částí kupní ceny, jakož i s ohledem na existenci okolností vylučujících odpovědnost. Všechny konstrukční záležitosti řešené Žalobcem v souvislosti s konstrukcí Lokomotiv byly zcela běžné, odpovídaly technické složitosti vývoje a konstrukce lokomotiv a Žalobci se je vždy podařilo vyřešit bez zbytečného odkladu po jejich zjištění. Údajné vady Lokomotiv, na které poukazoval Žalovaný a jím předkládané technické posudky, nelze považovat za relevantní vady z hlediska plnění Kupní smlouvy.

163. Žalobce popírá, že by uznal jakékoliv vady Lokomotiv, když se v protokolech o předání Lokomotiv uvádí, že „*Prodávající považuje výše uvedené požadavky Kupujícího na odstranění údajných výše uvedených vad Lokomotiv za požadavky jdoucí nad rámec Smlouvy ve znění dodatků (tj. zejména, že se nejedná o vady předmětných Lokomotiv).*“ O uznání proto nemůže být řeči. Pro úplnost pak Žalobce dále poznamenává, že o uznání vad při přebírání Lokomotiv nemohlo dopisem z 12.6.2013 (R150) dojít už proto, že první z Lokomotiv byla Žalovanému předána až dne 21.6.2013 a dopis tomuto předání předchází. Žalovaným vytknuté „vady“ navíc nejsou vadami, jak vyplývá z posudku TÜV Rheinland (C.123).

Žalovaný

164. Žalovaný trvá na tom, že Lokomotivy měly velmi závažné závady nesouvisející s implementací požadavků dle TSI 2008, které byly skutečnou příčinou enormního prodlení Žalobce s plněním Kupní smlouvy. V důsledku těchto závad Žalobce nebyl schopen úspěšně ukončit jízdně-technické zkoušky vyžadované v rámci příslušných schvalovacích procesů Lokomotiv, které tak musely být opakovány. Toto tvrzení Žalovaný dokládá Znaleckým posudkem VŠB-TUO str. 35 – 42 a dále znaleckým posudkem Technické univerzity v Berlíně ze dne 18.4.2013 a Technické univerzity v Drážďanech ze dne 18.4.2013. Žalovaný tak má za to, že skutečným důvodem prodlení Žalobce s dodávkou Lokomotiv oproti termínům stanoveným Kupní smlouvou nebyly domnělé problémy s požadavky dle TSI 2008, ale závažné konstrukční nedostatky bránící využívání Lokomotiv dle Kupní smlouvy. Zmíněné nedostatky nesouvisely s TSI 2008 a projevovaly se na Lokomotivách dlouhodobě.

165. Žalovaný také uvedl, že při přebírání Lokomotiv vytkl celou řadu vad, které jsou zaznamenány v příslušných předávacích protokolech. Žalobce na tyto výtky zareagoval dopisem z 12.6.2013, v němž se na své náklady a ve stanovené lhůtě zavázal předmětné nedostatky vyřešit, čímž dle názoru Žalovaného vytknuté vady uznal.

Rozhodčí senát

166. Vzhledem k tomu, že Žalovaným namítané nedostatky Lokomotiv měly mít za následek prodlení Žalobce s dodáním Lokomotiv a tedy nárok Žalovaného na smluvní pokutu, přičemž ujednání o smluvní pokutě v čl. II. odst. 6 Kupní smlouvy je absolutně neplatné pro neurčitost, jak bylo podrobně popsáno výše. Rozhodčí senát se dále nezabýval otázkou, zda Lokomotivy měly namítané vady a zda tyto vady způsobily Žalobcovo prodlení se schvalováním a dodáním Lokomotiv, neboť sankce za

případné Žalobcovo prodlení není platně sjednána, a proto ani v případě, že by Lokomotivy vady skutečně měly a Žalobce byl z tohoto důvodu v prodlení, nelze Žalobci sankci uložit.

167.Z tohoto důvodu se Rozhodčí senát nezabýval ani otázkou, zda důvodem opoždění byla nutnost implementace požadavků dle TSI 2008, a zda tato případná nutnost implementace požadavků dle TSI 2008 představovala na straně Žalobce okolnost vylučující odpovědnost, když ani v případě, že tato implementace nutná nebyla, ani v případě, že nepředstavovala okolnost vylučující odpovědnost, nelze Žalobce za prodlení s dodávkou Lokomotiv postihnout smluvní pokutou, neboť tato je sjednána neplatně. Z tohoto důvodu Rozhodčí senát ani nepřihlížel ke znaleckým posudkům týkajícím se vad Lokomotiv nebo nutnosti implementace TSI 2008. Proto také Rozhodčí senát pokládá námitku podjatosti znalců ČVUT, Fakulta strojní a Žilinská univerzita, Strojnícka fakulta vznesenou Žalovaným dne 19.4.2013 za obsoletní, když se tito znalci vyjadřovali právě k vadám Lokomotiv.

168.Ze stejného důvodu se Rozhodčí senát dále nezabýval ani otázkou, zda došlo k prodlení s uzavřením Dodatku č. 4 a zda takové případné prodlení způsobil Žalovaný, neboť ani v případě, že by otálení s uzavřením tohoto dodatku mělo vliv na dodání Lokomotiv, nelze Žalobci za prodlení s dodávkou Lokomotiv uložit smluvní pokutu, neboť tato je sjednána neplatně.

F Bezdůvodné obohacení

Žalobce

169.Žalobce uvedl, že zkušební provoz byl pro získání průkazů způsobilosti do určité míry nezbytný, což bylo zřejmé již před uzavřením Kupní smlouvy. Rozsah potřebný k získání průkazů způsobilosti Lokomotiv zahrnuje přibližně provoz 1 až 2 kusů Lokomotiv, které v jeho rámci najedou cca 100.000 km/kus. Za tento nezbytný zkušební provoz Žalobce žádnou platbu nepožaduje.

170.Žalobce dále uvedl, že však v rámci zkušebního provozu (šlo o zkušební provoz s cestujícími) Žalovaný využíval Výrobně dokončené Lokomotivy ve výrazně větším rozsahu a k poskytování komerčních dopravních služeb, když v období prosinec 2010 až červen 2013 zařadil do komerčního provozu postupně všech 20 kusů Výrobně dokončených Lokomotiv, ačkoli pro účely zkušebního provozu by plně stačilo zařadit do provozu jen 2 Lokomotivy. Lokomotivy tak byly v rámci zkušebního provozu provozovány komerčně, Žalovaný z nich měl majetkový prospěch a přitom jejich údržbu (včetně výměny opotřebovaných součástí) hradil Žalobce. Žalovaný tedy provozoval Lokomotivy v zásadě v tomtéž rozsahu, v jakém by je provozoval, kdyby byly Žalobcem předány podle čl. II odst. 2, 3 a 4 Kupní smlouvy, aniž by nesl náklady, které by nesl, kdyby mu Lokomotivy předány byly. Žalovaný přitom nárokuje smluvní pokuty, jejichž účelem bylo zajistit, aby Žalovaný mohl mít Lokomotivy k dispozici pro výkon své podnikatelské činnosti, přestože je v letech 2011 až 2013 s dispozicí pro výkon své podnikatelské činnosti měl. Toto jednání, kdy Žalovaný uplatnil smluvní pokuty týkající se Lokomotiv, byť je mohl provozovat, pokládal Žalobce za jednání v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku a s dobrými mravy.

171.Posléze Žalobce argumentaci změnil a uvedl, že Žalovaný pro využívání Lokomotiv nad rámec provozu potřebného pro získání průkazu způsobilosti neměl smluvní oprávnění a současně využíval ke svému podnikání cizí stroje, za jejichž užívání Žalobci nic neplatil, a proto došlo na jeho straně k bezdůvodnému obohacení. V tomto smyslu Žalobce žalobu rozšířil o nárok na vydání bezdůvodného obohacení.

172. Konkrétní výši bezdůvodného obohacení Žalobce původně vyčíslil na 243.690.000 Kč jakožto součin počtu dní, kdy byly Lokomotivy využívány Žalovaným nad rámec zákonného provozu potřebného pro získání průkazů způsobilosti (8.123 dní), a obvyklé částky za denní nájem lokomotivy mající stejné parametry jako Výrobně dokončené Lokomotivy (30.000 Kč). Podáním z 18.3.2015 Žalobce upřesnil počet dní, kdy byly Lokomotivy využívány Žalovaným nad rámec zákonného provozu potřebného pro získání průkazů způsobilosti, na 7.623 dní a předložil znalecký posudek znaleckého ústavu E&Y Valuations s.r.o., který stanovil obvyklé nájemné příslušné za takto upřesněnou dobu ve výši 294.248.000 Kč, tedy o 50.558.000 Kč více, než Žalobce nárokoval původně ve svém podání z 7.7.2014. Žalobce proto svůj nárok o částku 50.558.000 Kč rozšířil a toto rozšíření bylo připuštěno.

173. Žalobce vychází z toho, že věci může disponovat vlastník i jiná osoba, která k tomu však musí mít ve vztahu k vlastníkovu právní titul. Pokud jde o vztah Žalobce (výrobce, vlastníka) a Žalovaného, právní titul byl do určité doby (a rozsahu) dán Kupní smlouvou, která pro účely získání Průkazu způsobilosti předvíдалa nutnost zákonného zkušebního provozu a současně (v čl. I odst. 4) upravila povinnost Žalovaného poskytnout při schvalování součinnost (tj. založila i jeho oprávnění provozovat Výrobně dokončené Lokomotivy v rozsahu potřebném pro získání Průkazů způsobilosti). Jiný právní titul k provozu Výrobně dokončených Lokomotiv Žalovaným neexistoval, a pokud Žalovaný využíval Žalobcem Lokomotivy nad Kupní smlouvou stanovený rozsah (jak se stalo), pak k tomu právní titul neměl. Námitka Žalovaného, že zkušební provoz se týkal pouze území ČR, ačkoli Žalobce měl podle Kupní smlouvy zajistit provozuschopnost Lokomotiv v jiných zemích, je nemístná, neboť Žalobce požaduje částku odpovídající právě rozsahu, v jakém byl zkušební provoz realizován, tj. za provoz Lokomotiv po určitou dobu na území ČR.

174. Veřejno právní povolení umožňující provozovat Výrobně dokončené Lokomotivy, jejichž vydání si Žalobce vyžádal, jsou relevantní pouze v tom, že Výrobně dokončené Lokomotivy mohly být díky nim provozovány na českých tratích – bez těchto povolení by nesměly na české trati vyjet. Tato povolení však sama o sobě nepředstavovala právní titul opravňující Žalovaného k provozování Výrobně dokončených Lokomotiv, které mu nepatřily. Ani Kupní smlouva nepředstavovala právní titul pro provoz v rozsahu, v jakém skutečně proběhl. I sám Žalovaný v odst. 7 Vyjádření Žalovaného ze 14.8.2014 konstatoval, že „*zkušební provoz tedy v takovém rozsahu a délce trvání, v níž proběhl, nebyl smluvní či zákonnou podmínkou řádného předání Lokomotiv*“.

175. Žalobce je také přesvědčen, že tvrzení Žalovaného o tom, že zkušební provoz probíhal v době, kdy byl Žalobce v prodlení s předáním Lokomotiv s Průkazy způsobilosti a s předáním Ekvivalentů Průkazu způsobilosti není pravdivé a že v žádném prodlení nebyl, a i kdyby ano, nebyl by za ně odpovědný. Nicméně otázka prodlení Žalobce a jeho případné odpovědnosti za takové prodlení není ve vztahu k nároku na bezdůvodné obohacení relevantní. Jediným odpovědnostním důsledkem případného prodlení Žalobce, kdyby za prodlení byl odpovědný, by byla povinnost zaplatit smluvní pokutu. Pokud jde o tvrzení Žalovaného, že účelem zkušebního provozu bylo snižování škody, Žalobce nepředložil žádný důkaz, z něž by tato skutečnost vyplývala. Žalobce by nadto nebyl povinen hradit škodu způsobenou případným porušením jeho povinností, neboť Kupní smlouva připouští takovou náhradu, jen pokud vzniklá škoda přesahuje smluvní pokutu.

ovaný

176. Žalovaný uvedl, že zkušební provoz Lokomotiv byl zahájen v roce 2010, kdy do něj byly zařazeny jen 2 Lokomotivy, ještě v listopadu 2011 se jednalo o pouhých 5 kusů. Navíc, i když byly Lokomotivy formálně zařazeny do zkušebního provozu, reálně bylo možno využívat pouze některé z nich a to ještě s výraznými provozními omezeními viz např. rozhodnutí Drážního úřadu ČR ze dne 23.11.2010, kde je nařízeno, že ve specifikovaných úsecích lokomotivy nesmějí vyvíjet tažnou sílu a používat elektrodynamickou brzdu. Pokud by se v daných úsecích Lokomotiva zastavila, nesměla by se bez cizí pomoci rozjet. Šlo tudíž o závažné provozní omezení. V rámci zkušebního provozu byla též po určitou dobu uložena rychlostní omezení.

177. Žalovaný tak v rámci zkušebního provozu nikdy neměl možnost provozovat všech 20 Lokomotiv, ani jejich „převážnou většinu“, jak uvedl Žalobce. Z Lokomotiv formálně zařazených do zkušebního provozu bylo nadto možno reálně používat pouze část, neboť Žalobce některé Lokomotivy průběžně stahoval za účelem dílčích úprav, nebo za účelem provádění zkoušek na území ČR či jiných států. Žalovaný uvedl, že Žalobce účelově klade Žalovanému k tíži rozsah zkušebního provozu, který si sám vyžádal a z něhož nesporně těžil primárně on sám. Některé Lokomotivy tak nebyly z důvodů na straně Žalobce plně využitelné a rozsah jejich nevyužitelnosti dosáhl v některých kalendářních měsících až 40% celkového času určeného v daném měsíci ke zkušebnímu provozu; některé Lokomotivy byly z důvodů na straně Žalobce dokonce zcela nevyužitelné nepřetržitě po několik měsíců.

178. Žalovaný dále uvedl, že zkušební provoz byl opatřením, které si u Drážního úřadu ČR vyžádal sám Žalobce a které sloužilo k jeho prospěchu, tj. k tomu, aby byl schopen realizovat předepsané zkoušky, odstranit vady a splnit stanovené podmínky pro předání Lokomotiv (včetně průkazů způsobilosti a ekvivalentů průkazu způsobilosti). Též k prodlužování zkušebního provozu docházelo vždy na žádost Žalobce, a to z důvodu přetrvávajících vad Lokomotiv a pokračujícího prodlžení Žalobce s jejich dodávkou (včetně příslušných průkazů). Zkušební provoz byl současně opatřením, které mělo snižovat škody vznikající Žalovanému v důsledku nemožnosti plnohodnotného využívání Lokomotiv.

179. Žalovaný dále uvedl, že zkušební provoz byl výrazně omezen co do rozsahu i provozního využití Lokomotiv, když z územního hlediska se vztahoval pouze na ČR. V rámci zkušebního provozu navíc existovala četná provozní omezení. Zkušební provoz tak byl pouze překlenovacím nouzovým řešením směřující ke zmírňování škod vznikajících Žalovanému v důsledku prodlžení Žalobce s řádnou dodávkou Lokomotiv, a protože se jednalo o opatření ke zmírňování škod na straně Žalovaného, nemohl se jím Žalovaný z povahy věci ani obohatit.

180. Lokomotivy byly Žalovanému předány coby „výrobně dokončené“ pro účely zkušebního provozu, aniž byl tento krok podmíněn jakýmkoliv dodatečným plněním ze strany Žalovaného a Žalovaný za ně v té době již uhradil odpovídající část kupní ceny. O dodatečné platbě za užívání Lokomotiv ve zkušebním provozu nepojednává ani dodatek č. 5 ke Kupní smlouvě, který se užíváním Lokomotiv mimo jiné zabýval. Žalovaný tedy zmíněné Lokomotivy užíval na základě Kupní smlouvy a v plném souladu s podmínkami zkušebního provozu, který byl na základě žádosti Žalobce schválen Drážním úřadem.

181. Žalovaný dále uvedl, že v konečném důsledku Žalovanému nebyly předány nové, ale zkušebním provozem, za nějž Žalobce požaduje „nájemné“, již značně provozně opotřeбенé a znehodnocené

Lokomotivy, za něž však uhradil sjednanou kupní cenu, což plně odpovídá tomu, že šlo o zkušební provoz. Další platba nad rámec kupní ceny by znamenala duplicitní plnění vztahující se k téže dodávce Lokomotiv, přičemž taková platba nebyla mezi stranami sjednána a představovala by faktické navýšení kupní ceny v rozporu s kogentním ustanovením § 82 odst. 7 Zákona o veřejných zakázkách. Žalobce tedy pro ni nadto nemá žádný právní titul, když (i) zkušební provoz byl opatřením, které si vyžádal sám Žalobce a které sloužilo převážně k jeho prospěchu, (ii) v době postupného zahajování zkušebního provozu byl Žalobce již v prodlení s dodávkami, (iii) zkušební provoz byl omezen co do územního rozsahu i provozního využití Lokomotiv, (iv) Žalovaný ve zkušebním provozu užíval Lokomotivy na základě Kupní smlouvy a plně v souladu s podmínkami zkušebního provozu schváleného na základě žádosti Žalobce Drážním úřadem a (v) za výrobu a dodávku Lokomotiv byla Žalobci uhrazena kupní cena zahrnující i zkušební provoz.

Rozhodčí senát

182. V řízení bylo prokázáno, že Lokomotivy byly do zkušebního provozu zařazovány (popř. byl jejich zkušební provoz prodlužován) pouze v ČR a to na žádost Žalobce; tedy že to byl především Žalobce, kdo musel v tomto smyslu projevit iniciativu a rozhodoval o rozsahu a potřebě zkušebního provozu. Z podání stran rovněž vyplynulo, že původním důvodem takto rozsáhlého zkušebního provozu byla snaha eliminovat dopady dlouhého schvalovacího řízení Lokomotiv. Tomu nasvědčuje i fakt, že Žalovaný nežádal slevu z kupní ceny v důsledku opotřebení Lokomotiv ve zkušebním provozu.

183. Nicméně bylo jen na Žalobci, v jakém rozsahu o zkušební provoz požádá, a v řízení nebylo prokázáno ani tvrzeno, že by byl k tomu, aby žádal o zkušební provoz v takovémto rozsahu, jakkoli nucen nebo povinován. Stejně tak nebylo prokázáno ani tvrzeno, že by byl Žalovaný s tím, že jde o zkušební provoz nadbytečný, popř. v jakém rozsahu je tento provoz již nadbytečný, ani s tím, že by za určitý rozsah zkušebního provozu měl hradit Žalobci nájemné, seznámen a srozuměn předem. Rovněž nebylo prokázáno ani tvrzeno, že by Žalobce v průběhu zkušebního provozu po Žalovaném žádal úhradu nájemného, nebo jej vyzýval ke snížení rozsahu provozu Lokomotiv. Naopak, k závěru, že využívání Lokomotiv ve zkušebním provozu nad určitý rozsah mělo být za úplatu, neboť jinak by došlo k bezdůvodnému obohacení na straně Žalovaného, dospěl Žalobce až v průběhu řízení, kdy podáním ze dne 7.7.2014 změnil svou argumentaci a rozšířil žalobu o nárok na vydání bezdůvodného obohacení z komerčního využívání Lokomotiv Žalovaným.

184. Z uvedených důvodů má Rozhodčí senát za to, že zkušební provoz v takovém rozsahu, v jakém proběhl, nepředstavoval bezdůvodné obohacení na straně Žalobce, když bylo jen na něm, o jaký rozsah zkušebního provozu požádá, a současně, když za tímto provozem opotřeбенé Lokomotivy obdržel a nárokuje plnou kupní cenu.

G Inflační doložka

Žalobce

185. Žalobce uvedl, že čl. IV odst. 2 Kupní smlouvy, který obsahuje mj. inflační doložku, z níž vyplývá povinnost stran uzavřít dodatek Kupní smlouvy, pokud míra inflace vyjádřená přírůstkem průměrného indexu spotřebitelských cen vyhlášená Českým statistickým úřadem překročí ke dni 31.12. toho kalendářního roku, který bude předcházet řádnému převzetí poslední Lokomotivy dodávané dle Kupní smlouvy, 5 % ve srovnání s mírou inflace ke 31.12. 2003. V takovém případě prodávající (Žalobce) vypočte a doloží, o kolik by měla být kupní cena navýšena, přičemž správnost takového postupu si

kupující (Žalovaný) může ověřit. Současně s uzavřením Kupní smlouvy byl uzavřen také její Dodatek č. 1, který v odst. 2 obsahoval výkladové ustanovení k inflační doložce obsažené v čl. IV odst. 2 Kupní smlouvy: „*V případě uplatnění inflační doložky uvedené v čl. IV odst. 2 kupní smlouvy, která zní: „V případě, že míra inflace vyjádřená přírůstkem průměrného indexu spotřebitelských cen vyhlášená Českým statistickým úřadem překročí ke dni 31.12. toho kalendářního roku, který bude předcházet řádnému převzetí poslední Lokomotivy dodávané dle této Smlouvy, 5 procentních bodů ve srovnání s mírou inflace k 31.12.2003 je možné kupní cenu navýšit o takto vypočtený rozdíl...“, Kupující a Prodávající prohlašují, že se pojem „takto vypočtený rozdíl“ vztahuje k rozdílu mezi dosaženou mírou inflace a 5 procentními body, tj. Prodávající nese riziko míry inflace v období od 31.12.2003 do 31.12. toho kalendářního roku, který bude předcházet řádnému převzetí poslední Lokomotivy, v souladu s čl. II odst. 3 kupní smlouvy až do 5 procentních bodů, sám.“*

186. K předání a převzetí poslední Lokomotivy došlo dne 25.2.2014. Míra inflace ke dni 31.12.2013 vyjádřená přírůstkem průměrného indexu spotřebitelských cen vyhlášená Českým statistickým úřadem a snižena o 5 % v souladu čl. IV odst. 2 Kupní smlouvy a jejím Dodatkem č. 1 dosáhla 23,48167539 % (míra inflace byla vypočtena pomocí průměrných ročních indexů spotřebitelských cen, konkrétně pomocí bazických indexů se základem v roce 2005). Kupní cena za dodávku 20 kusů Lokomotiv bez DPH tak má být navýšena o 628.369.633 Kč (bez DPH). Při výpočtu Žalobce použil kumulované výše inflace, neboť nutnost jejího použití vyplývá jak přímo ze znění inflační doložky, tak zejména z Dodatku č. 1 Kupní smlouvy, který uvádí, že se pojem „*takto vypočtený rozdíl*“ vztahuje k rozdílu mezi dosaženou mírou inflace a 5 procentními body, tj. prodávající nese riziko míry inflace v období od 31.12.2003 do 31.12. toho kalendářního roku, který bude předcházet řádnému převzetí poslední Lokomotivy v souladu s čl. II odst. 3 kupní smlouvy až do 5 procentních bodů. Jediným způsobem, jak vypočítat rozdíl mezi mírou inflace dosaženou k 31.12.2013 a k 31.12.2003 je dle Žalobce kumulativní výpočet, neboť má-li Žalobce dle Inflační doložky získat hodnotu podle míry, jaké dosáhla inflace oproti 31.12.2003, je třeba považovat inflaci k datu 31.12.2003 za hodnotu 100 % a další navazující hodnoty inflace počítat kumulativně až do 31.12.2013, jak to učinil Žalobce. Při postupu navrhaném Žalovaným není porovnávána míra inflace dosažená k 31.12.2013 proti 31.12.2003, ale proti roku předešlému, tzn. proti 31.12.2012, což nereflektuje inflaci za dobu dodávky Lokomotiv, ale jen za jeden rok a nezohledňuje tudíž ekonomický smysl inflační doložky.

187. Žalovaný Žalobcův návrh na uzavření Dodatku o inflačním zvýšení kupní ceny nepřijal s tím, že ustanovení čl. IV odst. 2 Kupní smlouvy nelze pokládat za smlouvu o smlouvě budoucí zavazující Žalovaného k uzavření jakéhokoli dodatku. S tím Žalobce souhlasil jen potud, že Inflační doložka skutečně není a ani nemůže být smlouvou o smlouvě budoucí, má však formu platného inominačního ujednání a povahu povinnosti stran Kupní smlouvy smluvně zakotvit navýšení kupní ceny tak, aby skutečně zaplacená kupní cena odpovídala smluvním ujednáním. Inflační doložka tedy představuje povinnost změnit za stanovených podmínek Kupní smlouvu, nikoliv povinnost uzavřít smlouvu novou ve smyslu § 289 odst. 1 ObchZ, a proto Žalobce požadoval nahrazení vůle Žalovaného tento Dodatek uzavřít.

188. Žalobce má za to, že inflační doložka vyžaduje pouze řádné převzetí Lokomotiv Žalovaným, přičemž výraz „*řádně*“ použitý v textu Inflační doložky, se zjevně vztahuje na věcnou dimenzi, nikoli na dimenzi časovou, jak tvrdí Žalovaný. Totožná formulace byla obsažena již v zadávací dokumentaci (část I. odst. 11) a je tedy na místě v případě pochybností uplatnit výklad contra proferentem dle 266 odst. 4 ObchZ, a vykládat v pochybnostech sporný výraz k tíži strany, která jej použila jako první, což

je žalovaný. Žalobce tak nesouhlasí s postojem žalovaného, že je navýšení kupní ceny v rozporu s dobrými mravy, či že Kupní smlouva za nastalých okolností neumožňuje kupní cenu navýšit.

189. Žalobce také uvedl, že nelze přisvědčit ani námitce žalovaného, že inflační dodatek vyžaduje odsouhlasení ze strany žalovaného, neboť z textu inflační doložky je zřejmé, že toto odsouhlasení je vyžadováno pouze ve vztahu k dokladování výše navýšení, nikoliv k tomu, zda k navýšení dojde či nikoliv. Jinak by inflační doložka postrádala smysl, jímž je chránit prodávajícího (žalobce) před významným zvýšením nákladů na splnění závazků z Kupní smlouvy. Úmyslem stran tak nemohlo být ponechat navýšení kupní ceny na vůli žalovaného, a proto v případě splnění sjednaných podmínek (rozdíl v inflaci za předmětné období vyšší než 5 %) dochází k navýšení kupní ceny automaticky, bez ohledu na vůli žalovaného.

190. Žalobce má dále za to, že navýšit kupní cenu je třeba ve vztahu ke všem částem kupní ceny, bez ohledu na to, zda již byla předmětná část uhrazena či nikoliv. Dnem stanovení inflačního navýšení je podle žalobce na základě s čl. IV odst. 2 Kupní smlouvy den, kdy došlo k převzetí poslední z Lokomotiv, tedy 25.2.2014, přičemž k tomuto dni nebyly a při dodržení platebního harmonogramu uvedeného v čl. IV odst. 3 Kupní smlouvy ani nemohly být zaplacený všechny části kupní ceny Lokomotiv, stejně jako nemohl být zaplacen doplatek ve výši 5 % kupní ceny, jehož splatnost nastává až po předání všech Ekvivalentů Průkazu způsobilosti pro zahraniční země. Součástí doplatku má být také inflační navýšení kupní ceny dle Inflační doložky.

191. Žalobce dne 20.5.2015 získal a dne 22.5.2015 předal žalovanému německý Ekvivalent Průkazu způsobilosti. Uplynutím 30 dnů od předání tohoto posledního Ekvivalentu Průkazu způsobilosti vznikl žalobci nárok na úhradu 5% doplatku kupní ceny Lokomotiv, s nímž má být také hrazeno případné inflační navýšení dle čl. IV odst. 2 in fine Kupní smlouvy. Žalobce proto dne 25.5.2015 vystavil žalovanému fakturu na úhradu inflačního navýšení kupní ceny Lokomotiv ve výši 628.369.633 Kč bez DPH. Tuto fakturu žalovaný dopisem ze dne 17.6.2015 žalobci vrátil jakožto neoprávněně vystavenou.

Žalovaný

192. Žalovaný má za to, že inflační doložka sjednaná v Kupní smlouvě je svou povahou smlouvou o smlouvě budoucí, přičemž absence stanovení doby, do které má být budoucí smlouva uzavřena, způsobuje neplatnost této smlouvy o budoucí smlouvě. Zmíněné ujednání taktéž výslovně uvádí, že inflační dodatek lze uzavřít teprve po odsouhlasení ze strany žalovaného. Návrh žalobce na nahrazení projevu vůle je tudíž nedůvodný a žalovaný nemá povinnost se žalobcem jím požadovaný dodatek uzavřít. Avšak i kdyby inflační doložka byla platnou smlouvou o smlouvě budoucí, požadavek žalobce na nahrazení projevu vůle by dle žalovaného nebyl oprávněný, když dle § 292 odst. 5 ObchZ „*Závazek uzavřít budoucí smlouvu nebo doplnit chybějící obsah smlouvy též zaniká, jestliže okolnosti, z nichž strany zřejmě vycházely při vzniku tohoto závazku, se do té míry změnily, že nelze na zavázané straně rozumně požadovat, aby smlouvu uzavřela.*“ Za podstatnou změnu okolností lze přitom pokládat výrazné prodlení žalobce s dodávkou Lokomotiv, které měly být dodány v letech 2008/2009, ale z důvodů spočívajících na straně žalobce byly předány až ve druhé polovině roku 2013, resp. v roce 2014. K předání Ekvivalentů průkazu způsobilosti, umožňujících provoz Lokomotiv v okolních zemích, zatím nedošlo vůbec. S přihlédnutím k uvedeným okolnostem nelze po žalovaném spravedlivě žádat, aby za Lokomotivy dodané s takovým časovým zpožděním hradil vyšší než původně sjednanou kupní cenu.

193. Žalovaný dále uvedl, že inflační doložka upravuje pouze možnost (nikoliv povinnost) stran dohodnout se za určitých podmínek na uzavření inflačního dodatku v případě, že dojde k řádnému předání a převzetí Lokomotiv, jak jednoznačně vyplývá z její textace a zároveň i z logiky věci. Strany tímto ujednáním rozhodně nezamýšlely vytvořit prostor pro časově neohrazené navyšování kupní ceny po dobu zpoždění dodávek Lokomotiv. Nelze přistoupit na výklad, že čím delší bude prodlení s dodávkami, tím vyšší bude kupní cena. Takový výklad nemá oporu ve smlouvě a navíc je v hrubém rozporu s dobrými mravy.

194. Žalovaný dále pokládá Žalobcův výpočet inflačního navýšení za věcně chybný, neboť Žalobce předkládá výpočet kumulované, resp. úhrnné míry inflace, ačkoli Kupní smlouva pro tento postup nedává žádný podklad, když ujednání č. IV odst. 2 Kupní smlouvy zní: „[v] případě, že míra inflace vyjádřená přírůstkem průměrného indexu spotřebitelských cen vyhlášená Českou národní bankou překročí ke dne 31.12. toho kalendářního roku, který bude předcházet řádnému převzetí poslední Lokomotivy dodávané dle této Smlouvy, 5 procentních bodů ve srovnání s mírou inflace k 31.12.2003...“. a je tedy třeba srovnávat (i) přírůstek průměrného indexu spotřebitelských cen ke dni 31.12. roku předcházejícího řádnému převzetí poslední Lokomotivy s (ii) přírůstkem průměrného indexu spotřebitelských cen k 31.12.2003. Byť lze spekulovat o tom, zda byla zmíněným přírůstkem míněna míra inflace vyjádřená přírůstkem průměrného ročního indexu spotřebitelských cen či míra inflace vyjádřená přírůstkem indexu spotřebitelských cen ke stejnému měsíci předchozího roku, v obou případech rozdíl míry inflace nepřekročí zmíněných 5 procentních bodů, a možnost dohody na inflačním navýšení dle čl. IV odst. 2 Kupní smlouvy tudíž nevznikne. Žalovaný přitom odhlédl od toho, že velká část zmíněného období 31.12.2003 - 31.12.2013 připadá na prodlení Žalobce s dodávkou Lokomotiv, což samo o sobě vylučuje jeho započtení.

195. Žalovaný má dále za to, že inflační navýšení se může vztahovat pouze na částky, které má kupující prodávajícímu teprve uhradit, nikoliv na ty již zaplacené. Pokud byla určitá částka již zaplacená, nelze ji zpětně valorizovat o inflaci i za období po jejím zaplacení. Takové retroaktivní pojetí inflační doložky neodpovídá jejímu smyslu ani poctivému obchodnímu styku a je v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách. Po právní stránce by se totiž nejednalo o inflační navýšení kupní ceny (neboť ta byla ke dni stanovení inflačního navýšení již řádně uhrazena), ale o dodatečné plnění bez právního důvodu. Proto Žalovaný pokládá Žalobcem uplatňované požadavky na inflační navýšení kupní ceny za neoprávněné.

Rozhodčí senát

196. Rozhodčí senát se neztotožnil s názorem žalovaného, že inflační doložka sjednaná v Kupní smlouvě je svou povahou smlouvou o smlouvě budoucí, ale má za to, že jde o smluvní inominační ujednání, které má ochránit prodávajícího (Žalobce) před poklesem reálné hodnoty peněz, a je podle textu doložky pouze na jeho volbě („je možné kupní cenu navýšit...“), zda této možnosti využije. Pokud ano, je povinen kalkulaci inflačního navýšení předložit ke kontrole kupujícímu (Žalovanému) a po jejím odsouhlasení z jeho strany, bude mezi stranami uzavřen dodatek ke Kupní smlouvě. Odsouhlasení ze strany kupujícího (Žalovaného) se přitom netýká toho, zda dodatek bude či nebude uzavřen (to je věcí volby prodávajícího (Žalobce)), nýbrž pouze toho, zda předložená kalkulace odpovídá míře inflace a sjednanému postupu výpočtu inflačního zvýšení. Pokud ano, je Žalovaný povinen dodatek uzavřít.

197. Z uvedeného důvodu Rozhodčí senát nahradil vůli Žalovaného potřebnou k uzavření předmětného Dodatku v souladu se soudní praxí (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 2541/2006 ze dne 10.4.2007 a rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 ICdo 1/2013 ze dne 30.10.2014), neboť má za to, že (i) Žalovaný je při splnění smlouvou stanovených objektivních podmínek povinen Dodatek uzavřít, (ii) předmětné podmínky splněny byly a (iii) bez uzavření předmětného Dodatku není Žalobce oprávněn inflační navýšení Žalovanému vyúčtovat.

198. Rozhodčí senát má rovněž za to, že z textu inflační doložky obsaženého v Kupní smlouvě je explicitně zřejmé, že kupní cena má být navýšena jako celek, bez ohledu na to, zda a kdy již byla některá část kupní ceny uhrazena. Dnem stanovení inflačního navýšení je dle čl. IV odst. 2 Kupní smlouvy den, kdy došlo k převzetí poslední z Lokomotiv, tedy 25.2.2014. Částku inflačního navýšení však nelze Žalobci přiznat přímo, protože podle Kupní smlouvy je Žalobce oprávněn takovou částku Žalovanému vyúčtovat až na základě předmětného Dodatku ke Kupní smlouvě. Rozhodčí senát proto pouze nahradil vůli Žalovaného potřebnou k uzavření předmětného Dodatku.

H Dodání Ekvivalentů průkazů způsobilosti

Žalobce

199. Žalobce uvedl, že rakouským Ekvivalentem Průkazu způsobilosti je již rozhodnutí z října 2013, byť neumožňovalo provoz rychlostí 200 km/h a ve dvojité trakci. Pokud jde o pozdější povolení k provozu z 17.12.2014, to umožnilo provoz Lokomotiv rychlostí 200 km/h a ve dvojité trakci za podmínky, že Lokomotivy budou upraveny do stavu HW 2.6.4 a SW 52.3. Veškeré Žalovaným vytýkané nedostatky, Žalobce odstranil, když poté, co Žalovaný poskytl Lokomotivy k úpravě (poslední z dvaceti Lokomotiv, jejíž úprava ještě není provedena, Žalovaný dosud neposkytl), provedl úpravu 19 Lokomotiv podle požadavku Žalovaného, tj. tak, aby v Rakousku mohly jezdit rychlostí 200 km/h a ve dvojité trakci. Žalobce však neměl povinnost takové úpravy provést a činil tak nad rámec Kupní smlouvy, když povinnosti z ní již splnil dříve. To mimo jiné znamená, že Žalovanému již nebude předáváno žádné dodatečné povolení: není ho třeba, protože provoz Lokomotiv rychlostí 200 km/h a ve dvojité trakci umožnilo již rozhodnutí z 17.12.2014.

200. Žalovaný tedy již rakouskými Ekvivalenty Průkazu způsobilosti disponuje a Žalovaným uvedená „omezení“ povolení k provozu na rakouských tratích vycházela ze smluvené konstrukce Lokomotiv, když Lokomotivy nemohly v Rakousku jezdit rychlostí vyšší než 160 km/h, neboť byly postaveny podle Technických podmínek revize A (t.j. tak, jak je byl Žalobce dle Kupní smlouvy povinen postavit). Aby mohla nějaká drážní vozidla jezdit v Rakousku rychlostí 200 km/h, musí mít určité charakteristiky, Lokomotivy však tyto charakteristiky neměly, neboť podle dohodnutých Technických podmínek revize A mají mít charakteristiky jiné. Kupní smlouva navíc nikde neuvádí, že by Lokomotivy měly jezdit rychlostí 200 km/h ve všech šesti státech, což podle Žalobce platí také o vícenásobné trakci, když s Žalovaným dohodnuté technické řešení Lokomotiv nedovoluje využití vícenásobné trakce v Rakousku, ačkoli Technické podmínky revize A vícenásobnou trakci zmiňují a v ČR, Maďarsku, Polsku a Slovensku je tato trakce umožněna. V Rakousku je podle Žalobce standardní, že povolení mají zpravidla časově omezenou platnost. Pokud by časové omezení povolení k provozu mohlo mít nějaký vliv, pak jen tehdy, kdyby platnost povolení skončila, aniž by byla prodloužena, nebo aniž by bylo vydáno povolení nové (na další období).

201.Žalobce má tedy za to, že získal v Rakousku taková povolení k provozu, která umožňují provoz Lokomotiv vyrobených podle Technických podmínek revize A v maximálním možném rozsahu; tj. získal Ekvivalenty Průkazu způsobilosti, přičemž jsou-li tato povolení vydána pro maximální rychlost 160 km/h a jednoduchou trakci, nejde o nedostatek ani o vadu, neboť každé vozidlo vyrobené podle Technických podmínek revize A, by v Rakousku mohlo být provozováno nejvýše rychlostí 160 km/h a v jednoduché trakci.

202.Požadavek Žalovaného na dodání Ekvivalentů Průkazu způsobilosti pro rakouské tratě je nedůvodný i proto, že v důsledku automatického prodlužování termínů plnění podle čl. II odst. 7 Kupní smlouvy nikdy nenastala splatnost tohoto nároku a Žalobce se tak nikdy neocitl v prodlení se splněním své povinnosti předat jakékoli Ekvivalenty Průkazu způsobilosti.

203.Požadavek Žalovaného na dodání Ekvivalentu Průkazu způsobilosti pro německé tratě je rovněž nedůvodný a to ze dvou důvodů, když (i) Žalovaný tento doklad od Žalobce 25.5.2015 již obdržel, a (ii) v důsledku automatického prodlužování termínů plnění podle čl. II odst. 7 Kupní smlouvy nikdy nenastala splatnost tohoto nároku a Žalobce se tak nikdy neocitl se splněním své povinnosti předat jakékoli Ekvivalenty Průkazu způsobilosti v prodlení.

204.Pokud jde o Žalobcem požadovanou plnou moc, důvodem není dokončení schvalovacího procesu v Německu, neboť ten byl zakončen vydáním německého Ekvivalentu Průkazu způsobilosti, který byl Žalovanému již předán, nýbrž nutnost změny stávajícího schválení proto, že došlo k Žalovaným požadované úpravě HW a SW Lokomotiv. Předmětné rozhodnutí EBA umožňuje Lokomotivám provoz v Německu, a je tedy německým Ekvivalentem Průkazu způsobilosti.

205.Žalobce má dále za to, že Kupní smlouva definuje český Průkaz způsobilosti jako „rozhodnutí příslušného drážního správního úřadu vydané dle § 43 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, v platném znění“ a povolení pro zahraniční země, která jsou ekvivalentní českému Průkazu způsobilosti, jsou podle Kupní smlouvy Ekvivalenty Průkazu způsobilosti. Podle § 43 zákona o dráhách pak platí, že „Na dráhách lze provozovat drážní vozidlo, které ... odpovídá požadavkům bezpečnosti ... a jehož technická způsobilost byla prokázána shodou se schváleným typem. Drážní vozidla hnací ... musí mít technickou způsobilost kromě prokázané shody se schváleným typem ještě ověřenou drážním správním úřadem. Na základě tohoto ověření vydá drážní správní úřad průkaz způsobilosti vozidla...“. Průkazem způsobilosti je tedy rozhodnutí, které umožní provoz Lokomotiv v ČR, a Ekvivalentem Průkazu způsobilosti rozhodnutí umožňující provoz Lokomotiv v příslušné zemi. Pokud by rozhodnutí obsahovalo nějaká relevantní omezení, ale umožňovalo by Lokomotivám v příslušných zemích jezdit, šlo by o plnění s vadami, což by však neměnilo nic na skutečnosti, že jde o Ekvivalent Průkazu způsobilosti.

Žalovaný

206.Žalovaný podáním ze dne 17.9.2014 a upřesněným dne 12.6.2015 uplatnil nárok na vydání Ekvivalentů Průkazu způsobilosti pro provoz Lokomotiv na celostátních a regionálních tratích na území Rakouské republiky (ÖBB) a Spolkové republiky Německo (DB) ve smyslu Kupní smlouvy s tím, že tyto nároky Žalovaného nejsou promlčeny, neboť promlčecí lhůta byla opakovaně prodloužena Dodatky č. 5 a č. 6 ke Kupní smlouvě až do 31.12.2015.

207.Žalobce sice Žalovanému zaslal dokumenty, které označil za Ekvivalenty Průkazu způsobilosti pro Rakousko, avšak tyto doklady vykazují závažné vady a zjevné rozpory s Kupní smlouvou, když

(i) provoz Lokomotiv na tratích v síti ÖBB je možný jen při rychlosti do 160 km/h, (ii) Lokomotivy nelze využívat při vícenásobné trakci a (iii) platnost povolení je časově ohraničena. Nadto na tratích ÖBB zásadně nesmí být použit sběrač se smykadlem z uhlíku syceného mědí, a to ani pro účely uvolnění trati v případě poškození druhého sběrače. Vady těchto dokumentů Žalovaný vytkl Žalobci dopisem ze dne 25.11.2013 a ze dne 4.2.2015.

208. Žalobcovo tvrzení, že neměl povinnost provést úpravy Lokomotiv pro účely jejich schválení v Rakousku podle požadavku Žalovaného, tzn., aby Lokomotivy mohly jezdit rychlostí 200 km/h a ve dvojité trakci, není pravdivé, neboť Žalobce měl výlučnou povinnost dodat žalovanému Lokomotivy, spolu s potřebným Ekvivalentem Průkazu způsobilosti (mj. pro Rakousko), ve stavu umožňujícím provoz rychlostí 200 km/h a ve dvojité trakci. Nešlo tedy o požadavek jdoucí nad rámec Kupní smlouvy. Nadto nelze přehlédnout, že předmětnou úpravu Lokomotiv provedl Žalobce na vlastní náklady, z čehož též plyne, že tak činil v rámci svých smluvních závazků. Jelikož Žalobce dosud nepředal žalovanému povolení ÖBB, které by reflektovalo změnu stavu software a hardware u 19 Lokomotiv z 20 a neobsahovalo omezení provozu Lokomotiv v Rakousku, je Žalobce s předáním řádných Ekvivalentů průkazu způsobilosti pro Rakousko i nadále v prodlení

209. Žalovanému bylo dne 25.5.2015 doručeno také rozhodnutí Spolkového drážního úřadu (EBA) ze dne 20.5.2015 („rozhodnutí EBA“) označené Žalobcem za příslušný Ekvivalent Průkazu způsobilosti pro Německo. Žalovaný je přesvědčen, že rozhodnutí EBA, s ohledem na zjevné vady, omezení a jiné podmínky, nelze považovat za řádně dodané ekvivalenty průkazu způsobilosti pro Německo dle Kupní smlouvy, když uvádí vady a omezení Lokomotiv zahrnující mimo jiné (i) časové omezení povolení provozu lokomotiv pouze do 31.5.2017; (ii) omezení použitelnosti, resp. započitatelnosti dynamické (rekuperační) brzdy v různých provozních režimech; (iii) povinnost, že společnost ČD musí sama dohodnout se správcem infrastruktury DB-Netz podmínky, za nichž bude možné překročit maximální stanovené limity vodících sil (není však jasné, zda a s jakými požadavky či omezeními se DB Netz bude ochoten dohodnout); (iv) nutnost opravit konstrukci rámu podvozku; a (v) omezení zatížení dvojkolí. Žalobce nadto Žalovanému nedodal související podkladovou dokumentaci, zejména zprávy a posudky znalců, na které je odkazováno v Rozhodnutí EBA (zejména v příloze „Technická dokumentace B“) a další podklady, dokumenty a informace, které jsou nezbytné mj. pro přípravu návodů, příruček a zpráv, jež jsou v Rozhodnutí EBA vyžadovány, příp. na které je odkazováno.

210. Skutečnost, že schvalovací proces v Německu ještě není ukončen a Žalobce je v prodlení s předáním řádných Ekvivalentů Průkazu způsobilosti, je zřejmá též z toho, že Žalobce dne 25.5.2015 požádal Žalovaného o plnou moc k zastupování ve schvalovacím řízení před Spolkovým drážním úřadem (EBA) v souvislosti s rekonfigurací Lokomotiv na stav HW 2.6.4 a stav SW 52.3. Žádost o plnou moc však není dostatečně určitá a není z ní zřejmé především to, jaký má být požadovaný rozsah, resp. věcný záběr plné moci, ani to, zda a případně proč jsou činnosti, pro které Žalobce požaduje zmocnění, vhodné či nezbytné k zdárnému dokončení schvalovacího procesu a předání řádných Ekvivalentů Průkazu způsobilosti pro Německo.

211. Žalobcem dodané rozhodnutí EBA je tedy založeno na dokumentaci vozidla „*se stavem hardwaru 2.6.3 a softwaru 52.2*“, což je však technický stav, jemuž odpovídá jen jediná Lokomotiva z dvaceti, přičemž Žalobce je povinen i tuto poslední Lokomotivu upravit na stav HW 2.6.4 a SW 52.3, aby i ji bylo možné provozovat ve dvojité trakci a rychlostí 200 km/h. Žalobce tedy za Ekvivalent průkazu způsobilosti označuje dokument, který byl vydán pro jiný technický stav, než ve kterém se

v současné době Lokomotivy nacházejí. To má za následek, že Lokomotivy nelze v Německu uvést do provozu, v němž mají být provozovány, a tudíž rozhodnutí EBA nelze považovat za řádný Ekvivalent Průkazu způsobilosti ve smyslu Kupní smlouvy.

212.Žalovaný má proto za to, že Žalobce svou povinnost dodat Žalovanému řádné Ekvivalenty Průkazů způsobilosti umožňující provoz Lokomotiv na tratích v Rakousku a Německu dosud nesplnil.

Rozhodčí senát

213.V řízení bylo prokázáno a také z tvrzení obou stran vyplynulo, že Lokomotivy nebyly schopny provozu v Rakousku ani v Německu bez určitých omezení, která byla v rozporu s požadavky Kupní smlouvy a která Žalobce postupně odstranil, přičemž tuto nápravu (rekonfiguraci) provedl na svůj náklad. Dále bylo prokázáno, že Žalobce opakovaně žádal Žalovaného o plnou moc k řízení, v němž by byly takto rekonfigurované Lokomotivy schváleny.

214.Nicméně, Rozhodčí senát má za to, že Kupní smlouva definuje český Průkaz způsobilosti jako „rozhodnutí příslušného drážního správního úřadu vydané dle § 43 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, v platném znění“ a povolení pro zahraniční země, která jsou ekvivalentní českému Průkazu způsobilosti, jsou podle Kupní smlouvy Ekvivalenty Průkazu způsobilosti.

215.Průkazem způsobilosti je podle zákona o dráhách (č. 266/1994 Sb. v platném znění) rozhodnutí, které umožní provozovat drážní vozidlo v ČR, a Ekvivalentem Průkazu způsobilosti rozhodnutí umožňující provoz Lokomotiv v příslušné zemi. Jestliže tedy předmětné rozhodnutí obsahovalo jakákoli omezení, avšak umožňovalo Lokomotivám v příslušných zemích být provozovány, jednalo se o vadné plnění, což však nemění nic na skutečnosti, že jde o Ekvivalent Průkazu způsobilosti. Nadto si tuto podmínku definoval sám Žalovaný, a proto je k jeho tíži, že si předání Ekvivalentu způsobilosti v Kupní smlouvě lépe neošetřil a pouze obecně odkázal na drážní předpisy. Nic mu nebránilo v tom, aby do smluvního textu zahrnul přesnou definici včetně popisu kvalitativních parametrů Ekvivalentů způsobilosti a tím předešel sporu o to, co se rozumí Ekvivalentem průkazu způsobilosti.

216.Vzhledem ke shora uvedenému, má Rozhodčí senát za to, že Žalobce splnil podmínku nutnou k tomu, aby mu vznikl nárok na doplatek 5% kupní ceny ve smyslu ustanovení čl. IV. 3 b) dd) Kupní smlouvy, a proto mu jeho úhradu přiznal, jak je uvedeno ve výroku.

217.Ze všech výše uvedených důvodů rozhodl Rozhodčí senát tak, jak je uvedeno shora.

218.Rozhodčí senát jednoznačně zdůrazňuje, že velmi dobře zvážil všechny argumenty, které strany uvedly na podporu svých tvrzení. Žádný z těchto argumentů však neshledal důvodným proto, aby rozhodl jinak.

VI. Náklady řízení

219. Žalobce ve svém podání ze dne 17.7.2015 navrhl, aby mu Žalovaný nahradil náklady řízení ve výši 141.844.804 Kč, sestávající z poplatku za rozhodčí řízení ve výši 8.832.826 Kč, nákladů na pořízení posudků a stanovisek ve výši 5.044.221 Kč a výloh právního zastoupení (úkony právní služby navýšené podle § 12 odst. 1 advokátního tarifu) ve výši 127.944.162 Kč včetně DPH plus paušální náhradu hotových výdajů ve výši 23.595 Kč včetně DPH.

220. Žalovaný ve svém závěrečném návrhu ze dne 14.7.2015 navrhl, aby mu Žalobce uhradil náklady řízení sestávající z poplatku za rozhodčí řízení ve výši 7.441.163 Kč, nákladů na pořízení posudků a stanovisek a výloh právního zastoupení ve výši 48.131.041,20 Kč včetně DPH plus paušální náhradu hotových výdajů ve výši 18.876 Kč včetně DPH.

Řád Rozhodčího soudu platný v době zahájení sporu (do 30.6.2012) v § 41 uvádí, že součástí tohoto Řádu jsou Pravidla o nákladech rozhodčího řízení pro vnitrostátní spory. Rozhodčí senát proto vycházel ze zásady uvedené v § 7 těchto Pravidel, která stanoví, že každá strana nese zpravidla sama výlohy, které jí vznikly. Částečná náhrada výloh může být přiznána pouze ve výjimečných případech.

Rozhodčí senát neshledal, že by šlo o případ odůvodňující přiznání náhrady nákladů rozhodčího řízení. Ačkoli Žalobce s velkou částí svých nároků uspěl, i Žalovaný měl řadu dobrých argumentů. Rozhodčí senát rovněž přihlédl k tomu, že tak významný institut, jakým je smluvní pokuta, byl ve smlouvě sjednán natolik neurčitě, že to vedlo k jeho neplatnosti, což je třeba přičítat k tíži obou stran.

223. Proto Rozhodčí senát ani jedné ze stran nepřiznal náhradu jejích nákladů.

VII. Právní moc a vykonatelnost

224. Vzhledem k tomu, že si strany nedohodly přezkoumatelnost rozhodčího nálezu ve smyslu § 27 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, v platném znění, nabývá tento rozhodčí nález ve smyslu § 28 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb. dnem doručení účinku pravomocného soudního rozhodnutí a tímto dnem je též soudně vykonatelný.

V Praze dne 12.11.2015

JUDr. Jakub Chytil
předseda rozhodčího senátu

Rozhodce nepodepsal:

JUDr. Josef Vrabec
rozhodce

Mgr. Milan Polák
rozhodce

JUDr. Marie Moravcová
tajemnice Rozhodčího
soudu při HK ČR a AK
ČR

RNDr. Zdeněk Somr
předseda Rozhodčího
soudu při HK ČR a
AK ČR

